



รายงานวิจัย

ภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550

सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล
นารีรัตน์ ณ นวงศ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

หัวข้องานวิจัย	ภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 The study of employment status and career of the graduates from the North Bangkok College in 2007
ชื่อผู้วิจัย	นายซานิต ศิริวิศิษฐ์กุล และ นางสาวนารีรัตน์ ณ นุงวงศ์ Mr. Sanit Sirivisitkul and Miss Nareerat Nanuwong
แผนกวิชา	แผนกวิจัย สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ที่ปรึกษางานวิจัย	ดร.เฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ
ปีการศึกษา	2551
คำสำคัญ	ภาวะการมีงานทำ, การประกอบอาชีพ, บัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรในการศึกษาคือบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 จำนวน 480 คน การสำรวจข้อมูลได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตที่เข้าร่วมงานพิธีรับประทานปริญญาบัตรในเดือนมีนาคม 2552 ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 454 คน โดยเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่แบบสำรวจภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิต และนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square, χ^2)

ผลจากการศึกษาพบว่า บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.5) มีอายุอยู่ในช่วงไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 83.9) และมีถิ่นที่อยู่ในภาคใต้ (ร้อยละ 32.2) ส่วนใหญ่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี (ร้อยละ 61.5) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ (ร้อยละ 44.1) ส่วนสาขาที่มีบัณฑิตจบมากที่สุดได้แก่สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 27.5) รองลงมาคือสาขาบัญชี (ร้อยละ 13.9) บัณฑิตส่วนใหญ่มีผลการศึกษาระดับ (เกรดเฉลี่ย) 2.00-2.50 (ร้อยละ 31.9) และมีความพึงพอใจกับการเรียนในคณะ/สาขาวิชาอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 49.6)

บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 85.9) ทั้งนี้สาเหตุที่ยังมิได้ทำงานส่วนใหญ่เนื่องมาจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน (ร้อยละ 28.1) และบัณฑิตส่วนใหญ่สมัครงานในอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 38.5) จำนวนแหล่งงานที่สมัครคือ 1-3 แห่ง (ร้อยละ 46.2) บัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทำทันที (ร้อยละ 43.6) และไม่มีปัญหาในการหางานทำ (ร้อยละ 72.1) สำหรับผู้ที่มีปัญหาในการหางานทำพบว่าปัญหาที่สำคัญคือหางานทำที่ถูกใจไม่ได้ (ร้อยละ 55.0)

สำหรับการสำรวจการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน (ร้อยละ 78.2) และทำงานเต็มเวลา (ร้อยละ 94.4) งานที่ทำส่วนใหญ่เป็นงานใหม่ที่ทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 76.4) และทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 21.5) บัณฑิตส่วนใหญ่ได้ค่าตอบแทนจากงานที่ทำระหว่าง 7,501-10,000 บาท (ร้อยละ 39.2) และได้ใช้ความรู้จากวิชาที่เรียนกับหน้าที่การงานในระดับมาก (ร้อยละ 43.6) บัณฑิตที่ทำงานแล้วรู้สึกพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน (ร้อยละ 84.6) และส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน (ร้อยละ 31.0)

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ พบว่า 1) ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิต 2) ปัจจัยด้านผลการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของบัณฑิต 3) ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการพบปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ พบว่า 1) ปัจจัยด้านผลการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ทำของบัณฑิต 2) ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต 3) ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำของบัณฑิต 4) ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ควรมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของสหวิทยาการให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชาที่เปิดดำเนินการเรียนการสอนเพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสในการฝึกปฏิบัติจริง รวมทั้งวิทยาลัยฯ ควรปรับปรุงหลักสูตรและจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในแต่ละสาขาวิชา อย่างไรก็ตามวิทยาลัยฯ ควรให้ข้อมูลแก่นักศึกษาในช่วงที่มีการสมัครเข้าศึกษา เพื่อให้ทราบถึงประเภทของงาน แหล่งงาน ตำแหน่งงานที่จะรองรับ ตลอดจนโอกาสในการทำงานหากนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก่นักศึกษา

Research Title	The study of employment status and careers of the graduates from North Bangkok College in Academic Year 2007
Author	Mr. Sanit Sirivisitkul and Miss Nareerat Nanuwong
Division	Research Affairs Department of North Bangkok College
Advisor	Dr. Chalermchai Wirotwan
Years	2008
Keywords	Employment Status, Careers, Graduated Students

Abstract

The study of employment status and careers of the graduated students from North Bangkok College in academic year 2007 was aimed to study the employment status and careers of the graduated students and the factors which correlate to the employment status and careers of the graduates including suggestions to support the graduates' job seeking. The research was classified as a survey research by which the population is 480 of the 2007 North Bangkok College undergraduates and graduates. The data was collected from 454 graduates in the graduation ceremony in March 2009. The research instrument was the survey research questionnaire, concerning employment status and careers of graduates. The statistics used for analyzing the collected data were descriptive statistics namely, frequency and percentage and the inferential statistics with Chi-square (χ^2).

The research finding was that most of the graduates in academic year 2007 were female (66.5%) and the age was not over than 25 years old (83.9%), resided in the southern part of Thailand (32.2%). The majority were graduated in bachelor degree level (4 years program) (61.5%). Most of them graduated from the faculty of Information Technology (44.1%). In terms of the major program of their studying, it was found that most of them were specialized in Business Science Computer (27.5%), and Accounting (13.9%). The GPA of most graduates ranged from 2.00 to 2.50 (31.9%) and they satisfied with their studying program and faculty at the high level (49.6%).

In addition, the finding revealed that most of the graduates from the North Bangkok College had been employed (85.9%) after they finished their study and the cause of no employment was due to waiting for the interview result (28.1%). The graduates applied for a job

via internet channel (38.5%). Furthermore, the majority approximately applied for 1 to 3 jobs (46.2%). They could get their job after finishing study in the short period (43.6%). Mostly, they had no problems in seeking jobs (72.1%). The reason that they still not find their jobs is they could not get the satisfied job (55.0%).

In the aspects of the career of graduates, most of them are working in private companies (78.2%) and working as full time job (94.4%). Most of their working was the new job after graduated from the college (76.4%) in the field of IT/computer (21.5%). The graduates earn from their working range between 7,501 – 10,000 baht (39.2%) and could apply their knowledge to their working in the high level (43.6%). They felt satisfied to their currently job (84.6%) and get training from their working place (31.0%)

The factors, correlating to the employment status, were 1) sex, curriculum , GPA and study field which related to the graduate employment 2) GPA and the source of working application which related to the graduate employment 3) field of study which related to the graduate employment.

The factors, correlating to the careers of graduates were that 1) GPA and the kind of career have relation with the type of work 2) sex, curriculum, faculty and field of study have relation to the field of their working 3) curriculum, GPA, faculty and field of study have relation to the average salary of graduates 4) fields of their study have relation with their work satisfactory.

The suggestions from this research are that North Bangkok College should provide more discipline teaching activities that cover all subjects in the college in order to provide students to participate in actual working practice. Additionally, the college should improve the curricula and activities that suit to students and job markets in each field of studying. However, the college should provide advice for the graduates in seeking jobs during the college application in order to let them know about various kinds of jobs, source of work, positions and also the opportunity to get a job after graduation from the college. This activity will help students making the right decision when they enroll for study at the college.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่กรุณาให้ทุนสนับสนุนในการจัดทำวิจัยครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณ ดร.เฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบคุณอาจารย์ยุทธศักดิ์ อารักษ์กิจสกุล ที่ได้สละเวลาในการแปลบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถจัดงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คณะผู้วิจัย

มิถุนายน 2552

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	8
ขอบเขตของการศึกษา.....	8
ประชากรที่ศึกษา.....	8
ตัวแปรที่ศึกษา.....	8
ระยะเวลาที่ศึกษา.....	9
สมมุติฐานการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการทำงาน.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการอุดมศึกษาในประเทศไทย.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดประชากรที่ศึกษา.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	28
ภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	37
การทดสอบสมมุติฐานปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตที่มีความสัมพันธ์ กับการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	54
ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	70
5 บทสรุป.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	78
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	79
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	83
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	82
ประวัติผู้วิจัย.....	86

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำแนกตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2540-2550.....	5
2	รายงานสรุปสถานภาพการทำงานของบัณฑิตประจำปี 2549 สถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด.....	6
3	จำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพในปีการศึกษา 2550.....	25
4	ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	29
5	ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	32
6	การหางานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	33
7	การประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.....	35
8	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับการมีงานทำของบัณฑิต.....	38
9	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับจำนวนแหล่งงานที่สมัคร.....	42
10	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับระยะเวลาในการหางานทำ.....	46
11	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับการพบปัญหาในการหางานทำ.....	50
12	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและภาวะการมีงานทำ.....	53
13	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับการประกอบอาชีพ.....	54
14	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับสาขางานที่ทำ.....	58
15	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ.....	62
16	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับความพึงพอใจต่องานที่ทำ.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและการประกอบอาชีพ.....	70
18	รูปแบบการสนับสนุนการทำงานทำ.....	70

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	จำนวนสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในช่วงระหว่าง ปีการศึกษา 2540-2551.....	3
2	จำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาระหว่าง ปีการศึกษา 2541-2551.....	4
3	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

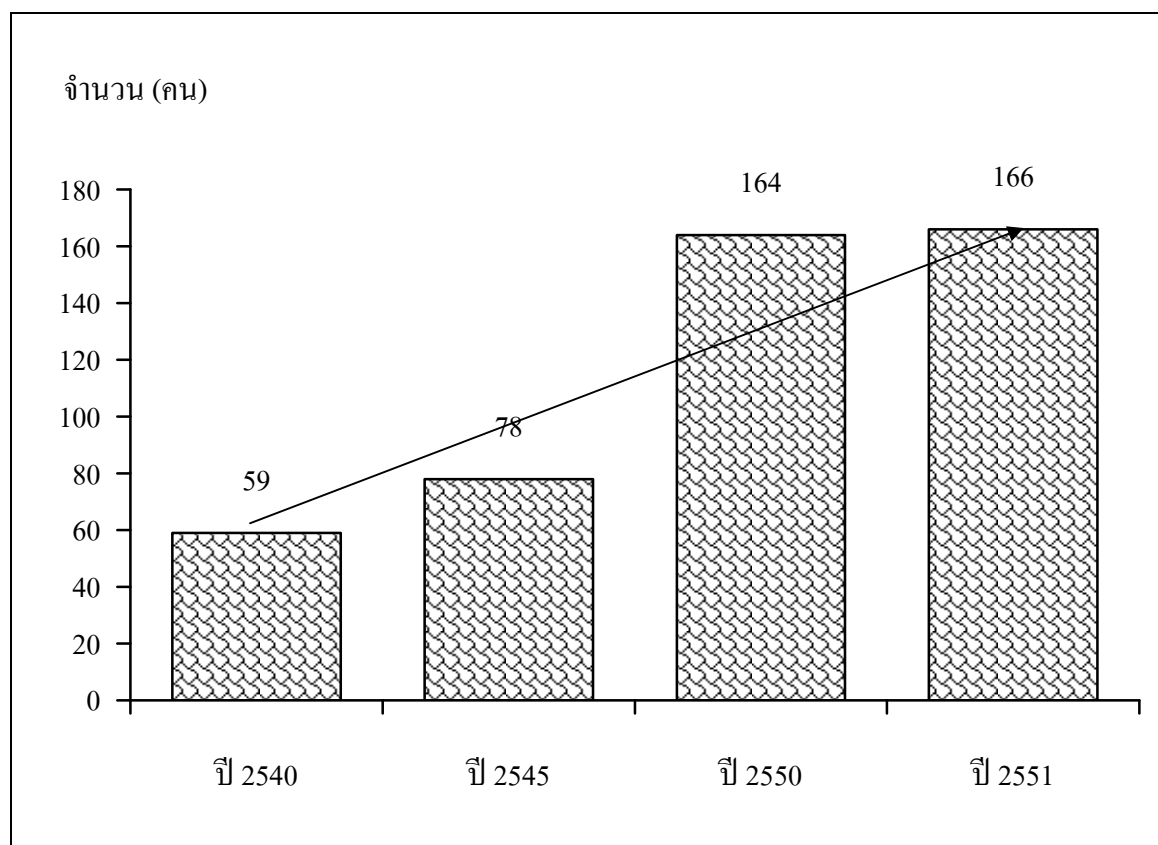
จากปัญหาสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาที่ได้ลุกลามไปยังประเทศต่างๆ ในหลายทวีปทั่วโลก จนกลายเป็นวิกฤตการเงิน จนทำให้เศรษฐกิจโลกก้าวเข้าสู่ภาวะถดถอยอยู่ในขณะนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานโดยตรง ไม่เพียงแต่เฉพาะในประเทศที่เป็นต้นเหตุของวิกฤตอย่างสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อไปยังประเทศอื่นๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย ซึ่งจากการคาดการณ์ขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ ระบุว่าในปี พ.ศ. 2552 จะมีคนตกงานทั่วโลกกว่า 200 ล้านคน สำหรับประเทศไทย จากการประเมินของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ระบุว่าในปี พ.ศ. 2552 จะมีการเลิกจ้างสูงถึงกว่าล้านคน ซึ่งจำนวนคนว่างงานที่ระดับ 1 ล้านคน คิดเป็นประมาณร้อยละ 3 ซึ่งแม้จะต่ำกว่าอัตราการเลิกจ้างในช่วงเกิดวิกฤตปี พ.ศ. 2540 ที่ร้อยละ 4.4 แต่ก็ถือว่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยย้อนหลังในช่วงหลายปีที่ผ่านมาค่อนข้างมาก (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 25 ธันวาคม 2551: ออนไลน์)

การว่างงาน (Unemployment) หมายถึงภาวะบังคับหรือจำยอม ที่ทำให้บุคคลที่มีกำลังวังชาและความสามารถเป็นแรงงานได้ต้องไร้งานซึ่งควรทำได้ตามเวลา ค่าจ้าง และเงื่อนไขการทำงานปกติ คำนี้ไม่ใช้กับกรณีบุคคลหรือสภาพที่ผิดไปจากความหมายปกติเกี่ยวกับลักษณะแรงงานและสภาพการทำงาน เช่น เราไม่ถือว่าเด็กทารกหรือคนทุพพลภาพว่างงาน เพราะบุคคลประเภทที่กล่าวนี้ไม่นับอยู่ในกองกำลังแรงงาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2524: หน้า 406)

ดังนั้นการประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ จึงต้องประเมินจากภาวะการมีงานทำของประชากรในประเทศ การมีงานทำของประชากรในประเทศจึงเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งที่มีความสำคัญและสามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องจากการมีงานทำนั้นมีผลต่อเนื่องไปยังผลิตภาพและการพัฒนาประเทศ ซึ่งในการพัฒนาประเทศนั้นต้องพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีทักษะและความสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างให้บุคคลในประเทศ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าให้ได้รับการศึกษาในลักษณะที่ช่วยให้คนรู้จักคิด รู้จักทำ รู้วิธีการที่จะแก้ปัญหา เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยและค่านิยมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เมื่อประชากรในประเทศใดได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพแล้ว ย่อมจะส่งผลไปสู่การพัฒนาในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ดังเช่นในกรณีของประเทศญี่ปุ่น เยอรมนี หรือสหรัฐอเมริกา ที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาประเทศ โดยปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศเหล่านี้สามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วก็เพราะว่าประชาชนในประเทศมีคุณภาพ คือ มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีซึ่งเอื้อต่อการพัฒนา นอกจากนี้การศึกษาจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมโดยรวมแล้ว การศึกษายังส่งผลทางบวกต่อผู้ที่สำเร็จการศึกษาเอง

สำหรับประเทศไทยนั้น รัฐบาลก็มีแนวนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในประเทศได้รับการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในทุกฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงหลังๆ ที่มีได้มุ่งแต่เฉพาะด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักเท่านั้น แต่ได้มีการมุ่งพัฒนาที่ตัวคนมากยิ่งขึ้น ดังเช่นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่ยึดการพัฒนาแบบองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน นอกจากนั้น ยังได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอีกหลายฉบับ โดยปัจจุบันกฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายและดำเนินงานด้านการศึกษาในสถานศึกษาระดับตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานจนถึงอุดมศึกษา

ในส่วนของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น ซึ่งผลิตกำลังคนในระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยมีหน้าที่และภารกิจในการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งในส่วนที่ดำเนินการโดยภาครัฐและภาคเอกชน โดยจากจำนวน 59 แห่งในปีการศึกษา 2540 (เฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีขึ้นไป) เป็น 164 แห่งในปีการศึกษา 2550 และเป็น 166 แห่งในปี 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552: ออนไลน์) หรือมีอัตราการเพิ่มในช่วงกว่า 12 ปีที่ผ่านมาถึงประมาณร้อยละ 178 คิดเป็นอัตราเฉลี่ยได้ประมาณร้อยละ 16 ต่อปี ดังแสดงในภาพ 1 (ข้อมูลไม่รวมมหาวิทยาลัยสงฆ์ และวิทยาเขต ศูนย์ ที่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เปิดดำเนินการอีกจำนวนมาก)

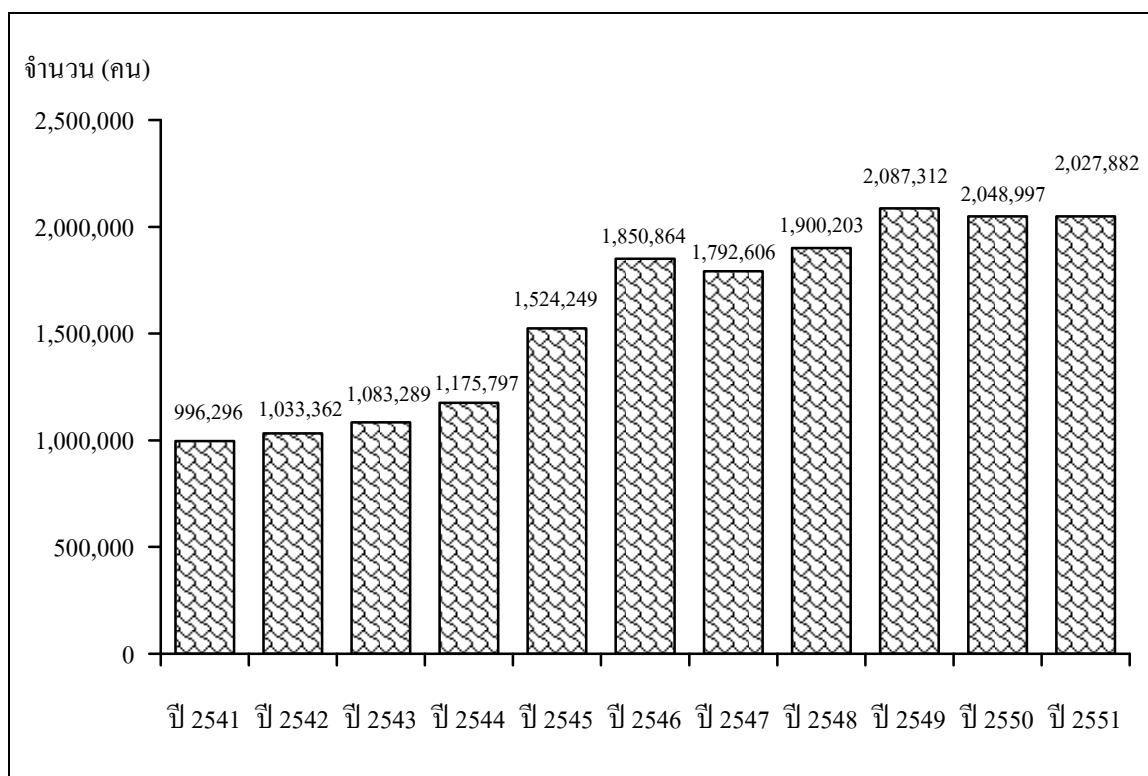


ภาพ 1 จำนวนสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยในช่วงระหว่างปีการศึกษา 2540-2551

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา

จาก <http://www.mua.go.th>

จากการที่อัตราเติบโตของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยสูงขึ้นนั้น ส่งผลต่อเนื้อที่ให้ผู้เข้าศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มจำนวนมากขึ้นด้วยเช่นกัน โดยจากภาพ 2 จะเห็นได้ว่า จำนวนนักศึกษาโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดได้เพิ่มขึ้นจาก 996,296 คนในปีการศึกษา 2541 เป็น 2,087,312 คนในปีการศึกษา 2549 หรือมีอัตราการเติบโตของจำนวนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในช่วง 11 ปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 106 หรือโดยเฉลี่ยมีอัตราการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 11 ต่อปี ในขณะที่ในปีการศึกษา 2550 มีจำนวนนักศึกษาลดลง 2,048,997 คน และ ในปีการศึกษา 2551 เหลือ 2,027,882 คน โดยมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยลดลงโดยประมาณ ประมาณ 20,000 คนต่อปี ดังภาพ 2



ภาพ 2 จำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2541-2551

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา

จาก <http://www.mua.go.th>.

โดยภาพรวมดูเหมือนว่าจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาจะเริ่มมีอัตราที่ลดลงแล้วก็ตามแต่เนื่องจากอัตราความต้องการของตลาดแรงงานเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและจำนวนนักศึกษาทั้งระบบยังมีอัตราส่วนที่แตกต่างกันอย่างมากระยะและสถานะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยอย่างรุนแรงส่งผลให้อัตราการว่างงานยิ่งสูงขึ้นไปอีก โดยตัวเลขล่าสุด สสำรวจภาวะ การทำงานของประชากร ประจำเดือน เมษายน พ.ศ. 2552 ว่า มีจำนวนของผู้ว่างงาน 820,000 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน 2.1% เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 270,000 คน คือ จาก 550,000 คน เป็น 820,000 คน หรือเพิ่มขึ้น 0.6% และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 มีผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 110,000 คน คือจาก 710,000 คน เป็น 820,000 คน หรือเพิ่มขึ้น 0.2% (ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าในแต่ละปีจะมีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำนวนมาก ซึ่งภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องมีการออกหางานทำ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเหล่านี้ ยังสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของทั้งสองกลุ่มดังแสดงในตาราง 1 จะเห็นได้ว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจาก

ตาราง 1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำแนกตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2540-2550

ปีการศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษา เอกชน	รวม	อัตราส่วน รัฐ : เอกชน
2540	73,525	35,378	108,903	68 : 32
2541	78,206	31,442	109,648	71 : 29
2542	82,260	44,401	126,661	65 : 35
2543	95,689	45,123	140,812	68 : 32
2544	131,154	47,917	179,071	74 : 26
2545	289,946	49,764	339,710	85 : 15
2546	272,261	55,022	327,283	83 : 17
2547	274,796	55,428	330,224	83 : 17
2548	290,099	53,816	343,915	84 : 16
2549	287,566	51,428	338,994	85 : 15
2550	201,894	46,176	248,070	81 : 19

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา

จาก <http://www.mua.go.th>.

สำหรับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตปีการศึกษา 2549 จากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพบว่ามีจำนวนบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวน 164 แห่งพบว่ามีจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ทั้งสิ้น จำนวน 189,760 คนมีงานทำจำนวน 143,696 คน ร้อยละ 75.75 ยังไม่มีงานทำจำนวน 33,525 ร้อยละ 17.67 ซึ่งจะเห็นได้ว่ายังมีบัณฑิตที่ประสบภาวะ การว่างงานในระบบจำนวนมากกว่า 30,000 คนต่อปีการศึกษา และมีแนวโน้มจะมากขึ้นในอนาคต ดังในตาราง 2

ตาราง 2 รายงานสรุปสถานภาพการทำงานของบัณฑิตประจำปี 2549 สถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด

สถานภาพการทำงานของบัณฑิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำงานแล้ว	143,696	75.75
ยังไม่ได้ทำงานและมีได้ศึกษาต่อ	33,525	17.67
กำลังศึกษาต่อ	12,485	6.58
รวมทั้งหมด	189,706	100.00

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา

จาก <http://www.mua.go.th>.

จากสภาพการณ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นระดับอุดมศึกษา จะต้องมีการแข่งขันกันพัฒนาให้ตนเองมีความรู้ความสามารถที่ตอบสนองความต้องการของนายจ้าง/สถานประกอบการที่เปิดรับสมัครงาน เพื่อให้ได้รับการว่าจ้างและบรรจุเข้าทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งต้องเผชิญกับสถานการณ์การแข่งขันที่เข้มข้นในการหางานทำกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเอกชนด้วยกัน และที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันของรัฐอีกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้การมีงานทำของบัณฑิต ยังเป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพในการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ด้วย

วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 โดยมีความมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติทั้งทางด้านคุณธรรม และวิชาการ ให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ (วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ม.ป.ป.: 1) ปัจจุบันวิทยาลัยฯ มีการเปิดสอนหลักสูตรในระดับปริญญาตรี 3 คณะ ใน 12 สาขาวิชา คือ

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเรียนการสอน 3 สาขาวิชา คือ

สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ มีการเรียนการสอน 5 สาขาวิชา คือ

สาขาวิชาบัญชี

สาขาวิชาการตลาด

สาขาวิชาการจัดการ

สาขาวิชาการจัดการงานอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์

สาขาวิชาการเงิน

คณะศิลปศาสตร์ มีการเรียนการสอน 4 สาขาวิชา คือ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

สาขาวิชาการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

สาขาวิชานิติศาสตร์

หลักสูตรระดับปริญญาโท มีการเปิดสอน 4 หลักสูตร คือ

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

หลักสูตรบริหารการศึกษามหาบัณฑิต

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

หลักสูตร ระดับปริญญาเอกมีการเปิดสอน 1 หลักสูตร คือ

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยมีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นรุ่นแรกในปีการศึกษา 2547 จำนวน 528 คน (วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ม.ป.ป.: 30) และในปีการศึกษา 2548 มีผู้สำเร็จการศึกษ่อีกจำนวน 504 คน (รายงานประจำปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ: 8) ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 จำนวน 522 คน ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 480 คน ปัจจุบันมีนักศึกษาที่ยังอยู่ระหว่างการศึกษานานทุกระดับ การศึกษา (ปริญญาตรีและปริญญาโท) รวมทั้งสิ้น 2,670 คน (ข้อมูลจากแผนกทะเบียนและวัดผล วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ณ วันที่ 27 เดือนพฤษภาคม 2552) ซึ่งในอนาคตนักศึกษาปัจจุบันเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษา และเป็นทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกำลังการผลิตของประเทศต่อไปในอนาคต มีหน้าที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นกำลังคนในสาขาวิชาการต่างๆ โดยมุ่งส่งเสริมและพัฒนาสร้างสรรค์บุคคลให้มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเกิดการพัฒนาประเทศตลอดจนสามารถนำและรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดมุ่งหมายหลักของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาที่สำคัญ 2 ประการ คือ การมีงานทำและการศึกษาต่อ แต่ในปัจจุบันบัณฑิตในบางสาขาวิชาเริ่มประสบปัญหาการว่างงาน อัน

จากปัญหาดังกล่าวแผนกวิจัย สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จึงได้จัดทำรายงานภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 โดยหวังว่าผล การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องและเพียงพอกับความต้องการของ ตลาดแรงงานและทราบถึงปัญหา อุปสรรคต่างๆ ของการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ความต้องการบัณฑิตของ ตลาดแรงงาน อันจะนำไปสู่แนวทางปรับปรุง พัฒนาในการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ ให้สอดคล้อง และเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่ สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการทำงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรที่ศึกษา ได้แก่ บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพทั้งใน ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ซึ่งได้ลงชื่อเข้ารับพระราชทาน ปริญญาบัตรกับแผนกทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 459 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของ บัณฑิต ประกอบด้วย

2.1.1 เพศ

2.1.2 ถิ่นที่อยู่

2.1.3 หลักสูตรการศึกษา

2.1.4 คณะ

2.1.5 สาขาวิชาที่ศึกษา

2.1.6 ผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต ประกอบด้วย

- การมีงานทำ
- ระยะเวลาในการหางานทำ
- จำนวนแหล่งงานที่สมัคร
- การพบปัญหาในการหางานทำ

2.2.2 การประกอบอาชีพของบัณฑิต ประกอบด้วย

- ประเภทของงานที่ทำ
- สาขางานที่ทำ
- ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน
- ความพึงพอใจต่องานที่ทำ

3. ระยะเวลาที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ทำการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงที่บัณฑิตเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในเดือนมีนาคม 2552

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต โดยมีสมมุติฐานย่อยของการวิจัย ดังนี้

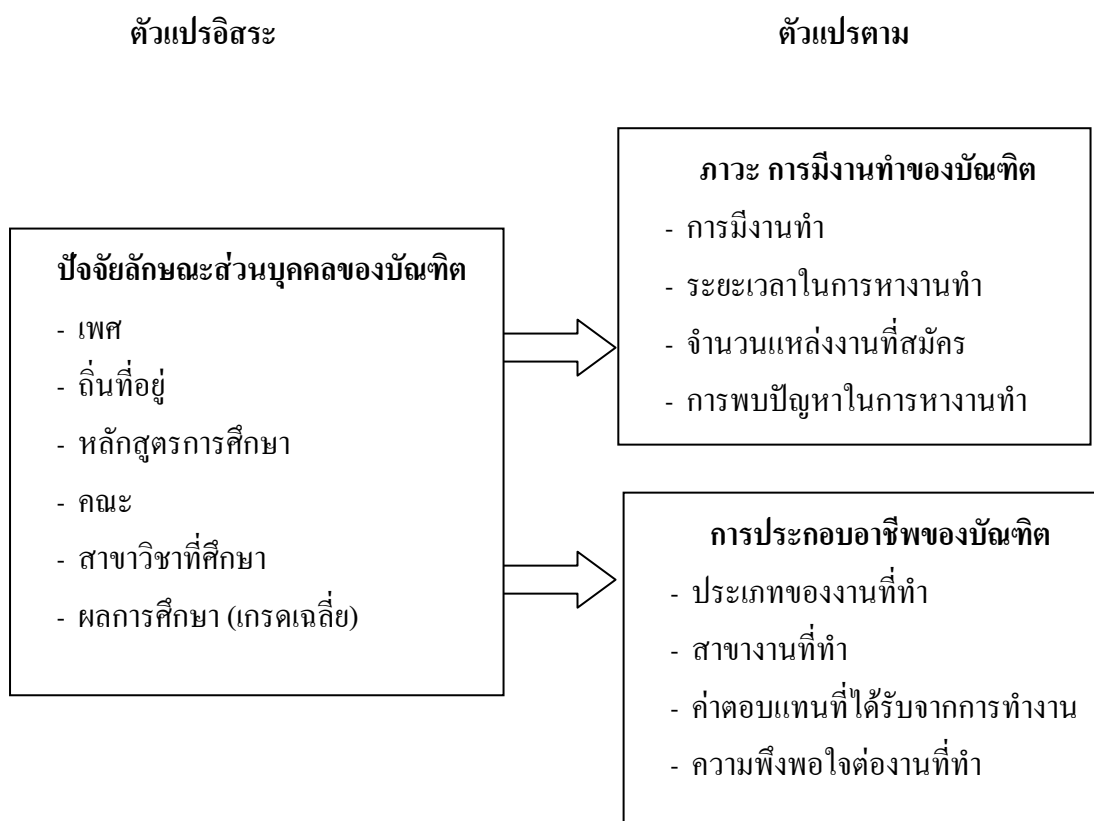
- 1.1 ปัจจัยด้านเพศของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต
- 1.2 ปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต
- 1.3 ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษามีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต
- 1.4 ปัจจัยด้านผลการศึกษามีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต
- 1.5 ปัจจัยด้านคณะที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต
- 1.6 ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต

2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต โดยมีสมมุติฐานย่อยของการวิจัย ดังนี้

- 2.1 ปัจจัยด้านเพศของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต
- 2.2 ปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต
- 2.3 ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษามีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต
- 2.4 ปัจจัยด้านผลการศึกษามีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต
- 2.5 ปัจจัยด้านคณะที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต
- 2.6 ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังแสดงในภาพ 3 ดังนี้



ภาพ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโทตามหลักสูตรของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ทั้งที่เป็นหลักสูตรภาคปกติและภาคสมทบ ในทุกคณะและทุกสาขาวิชา ซึ่งเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 และเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในเดือนมีนาคม 2552

บัณฑิตที่ได้งานทำ หมายถึง บัณฑิตที่กระทำการใดๆ ที่มีผลตอบแทนจากหน่วยงานที่ทำ

บัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำ หมายถึง บัณฑิตที่ไม่ได้ทำงานในกิจการใดๆ ที่ได้รับผลตอบแทน

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิต หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ซึ่งประกอบด้วยเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา คณะที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และผลการศึกษา

ภาวะ การมีงานทำ หมายถึง การที่บัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพได้มีการประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการได้รับการจ้างจากสถานประกอบการภาครัฐหรือเอกชนให้เข้าปฏิบัติงานในสถานประกอบการนั้นๆ การเป็นเจ้าของกิจการเอง หรืออาชีพอิสระ โดยจะต้องเป็นงานที่ได้รับผลตอบแทนในรูปของตัวเงิน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะพิจารณาภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตในด้านการหางานทำ จำนวนแหล่งงานที่สมัคร การมีงานทำของบัณฑิต ระยะเวลาในการหางาน และการพบปัญหาในการหางานทำ

การประกอบอาชีพ หมายถึง ลักษณะงานหรืออาชีพที่บัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพได้รับการว่าจ้างให้จัดทำหรือปฏิบัติให้แก่ นายจ้างหรือสถานประกอบการ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะพิจารณาการประกอบอาชีพของบัณฑิตในด้านประเภทของงานที่ทำ สาขางานที่ทำ ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน และความพึงพอใจต่องานที่ทำ

วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางประกอบการวางแผนจัดหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ ของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. ใช้เป็นสารสนเทศประกอบการปรับเปลี่ยนแนวทางและหลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
4. ใช้เป็นข้อมูลสถิติทางการศึกษา และวางแผนผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี

1. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงาน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอุดมศึกษาในประเทศไทย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงาน

1.1 ความหมายของงานและคำที่เกี่ยวข้องกับงาน

สุรพล ปธานวนิช (2544: 41-44) ได้กล่าวถึง ความหมายของคำว่า “งาน” ว่ามีความหมายครอบคลุมในหลายมิติทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งในความหมายอย่างกว้างนั้น งาน หมายถึง ภารกิจใดๆ ที่ได้รับการปฏิบัติเพื่อการดำรงชีพ โดยงานที่ว่าเป็นนี้อาจจะเป็นงานบ้านของแม่บ้าน หรือการใช้เวลาในการดูแลตัดแต่งสวนของพ่อบ้าน รวมไปถึงงานที่ทำเพื่อก่อให้เกิดผลผลิตทางเศรษฐกิจที่มีรายได้เพื่อการเลี้ยงชีพของผู้ทำงานนั้นๆ และครบถ้วน แต่หากพิจารณาเฉพาะความหมายอย่างแคบในเชิงเศรษฐกิจ คนส่วนใหญ่มักจะมองถึงงานที่สร้างรายได้และถือว่างานในลักษณะดังกล่าวเป็นงานที่สร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจ (Productive Work) ขณะที่งานในลักษณะอื่นๆ เป็นงานที่ไม่ก่อผลผลิตทางเศรษฐกิจ (Non-productive Work) ทั้งนี้ ในแง่มุมทางเศรษฐกิจ คำว่างานมีความเชื่อมโยงกับคำอื่นที่แสดงความหมายในเชิงเศรษฐกิจที่เฉพาะเจาะจงในหลายลักษณะด้วยกัน ดังนี้

1.1.1 ตำแหน่งงาน (Position)

คำว่าตำแหน่งงานแสดงถึงขอบเขตที่แคบที่สุดของงานในความหมายทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เป็นการกำหนดขอบเขตของงานในขณะหนึ่งๆ ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะต้องรับผิดชอบ และจากการกำหนดขอบเขตในลักษณะนี้จะนำไปสู่การกำหนดค่าตอบแทน (ค่าจ้างหรือเงินเดือน) สำหรับงานนั้นๆ

1.1.2 เส้นทางของงานหรืออาชีพ (Careers)

หากนำมิติเวลามาผนวกกับตำแหน่งงาน เพื่อพิจารณาพัฒนาการของบุคคลที่ทำงานนั้นๆ ตลอดชีวิตการทำงานแล้ว จะปรากฏเป็นเส้นทางของงานหรืออาชีพ ทั้งนี้ หลักการสำคัญเกี่ยวกับเส้นทางของงานหรืออาชีพ คือ จะต้องประกอบด้วยตำแหน่งงานต่างๆ ที่บุคคลปฏิบัติ ขณะที่ครอบครองตำแหน่งงานต่างๆ นั้นก็จะมีสถานภาพ บทบาท และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของงาน (Job Mobility) อาจเป็นไปได้ในระดัเดียวกันหรืออาจจะเป็น

1.1.3 วิชาชีพ (Professions)

คำว่า “วิชาชีพ” แม้ว่าจะถือเป็นงานแต่คำนี้สะท้อนคุณลักษณะพิเศษเกี่ยวกับงานหรืออาชีพบางประเภท ทั้งนี้มีเกณฑ์ที่ช่วยบ่งบอกว่างานอาชีพใดเป็นวิชาชีพ สรุปได้ดังนี้

1.1.3.1 ระดับการศึกษาอบรม โดยงานที่จะเป็นวิชาชีพได้ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาอบรมทางทักษะและวิชาการติดต่อกันหลายปี และมักจะเป็นการศึกษาในสถาบันชั้นสูง เช่น มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย

1.1.3.2 ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การที่วิชาชีพเป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงจึงต้องอาศัยความรู้และทักษะที่มีคุณลักษณะเฉพาะ

1.1.3.3 มีการรับรองในแง่กฎหมายหรือจากสถาบันวิชาชีพ โดยสถาบันเหล่านี้จะให้การรับรอง ควบคุมความประพฤติ ตลอดจนสร้างความได้เปรียบและปกป้องรักษาคุณลักษณะของความเป็นวิชาชีพ

1.1.3.4 มีอิสระจากการแทรกแซงและควบคุม กล่าวคือ งานวิชาชีพบางงานมีความเป็นงานประจำน้อย มีอิสระที่จะตัดสินใจด้วยตนเองและในหลายกรณีไม่สามารถกระจายการตัดสินใจสู่บุคคลอื่นได้ โดยการทำงานต้องรับผิดชอบต่อผู้รับบริการนับตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการด้วยตนเอง

1.1.3.5 มีสถานภาพสูง ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้อาจมิได้พิจารณาจากผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการได้รับการยอมรับทางสังคม

1.2 มิติของงานและการจำแนกอาชีพ

ลักษณะของงานหรืออาชีพเป็นสิ่งที่สามารถรับรู้ได้ในมิติต่างๆ กัน ยิ่งในปัจจุบันที่งานกลายเป็นสิ่งที่ปฏิบัติเพื่อการดำรงชีพอย่างแท้จริงแล้ว มิติของงานยังมีความซับซ้อนมากขึ้น

มิติด้านเศรษฐกิจถือเป็นพื้นฐานสำคัญอันดับแรกของงานและอาชีพ ทั้งนี้เพราะหน้าที่สำคัญของการทำงานในปัจจุบัน คือ การสร้างรายได้เพื่อดำรงชีพ จากพื้นฐานดังกล่าวจึงกลายเป็นจุดที่ใช้พิจารณาการให้ค่าตอบแทนสำหรับผู้ทำงานนั้น นอกจากนั้น คุณลักษณะของงานยังเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติของผู้ทำงานในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ หรือแม้แต่ลักษณะทางกายภาพของผู้ปฏิบัติงานในบางกรณี

มิติด้านสังคม นอกจากมิติทางด้านเศรษฐกิจแล้ว งานยังมีมิติทางสังคมในแง่ที่ว่างานที่มีลักษณะเดียวกันจะมีส่วนขัดเกลาให้ผู้ปฏิบัติมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในทางสังคม วัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งนำไปสู่การรวมหรือการจัดกลุ่มทางสังคมของผู้ปฏิบัติงานประเภทต่างๆ นอกจากนั้น ในแง่ทางสังคม งานหรืออาชีพต่างๆ ยังสะท้อนให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกัน

มิติด้านการเมือง งานยังมีมิติทางการเมืองแทรกอยู่ด้วย กล่าวคือ คุณลักษณะของงานสะท้อนถึงอำนาจของงานหนึ่งๆ ที่จะมีส่วนควบคุมหรือเป็นอิสระจากการควบคุมของงานอื่นๆ ตลอดจนมีการประสานกับงานอื่นๆ ในระดับที่แตกต่างกัน

ในส่วนของการพิจารณาเกณฑ์การจำแนกงาน ได้มีการกำหนดแนวทางไว้โดยสังเขป ดังนี้

จำแนกตามผลตอบแทน (ระดับของรายได้หรือผลตอบแทนทางวัตถุ)

จำแนกตามลักษณะของงานและทักษะที่ต้องใช้

จำแนกตามสภาพของอาชีพ

จากแนวคิดเกี่ยวกับงานดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายของงานได้ว่า งานเป็นภาระหน้าที่ที่บุคคลได้มีการกระทำหรือปฏิบัติโดยได้รับผลตอบแทนทางวัตถุทั้งในลักษณะที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน ขณะเดียวกันงานยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของบุคคลนั้นๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม สำหรับงานวิจัยนี้จะมุ่งพิจารณาถึงงานในความหมายในเชิงเศรษฐกิจเป็นหลัก กล่าวคือ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จะต้องเป็นงานที่บัณฑิตได้รับค่าตอบแทนในลักษณะที่เป็นตัวเงิน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอุดมศึกษาในประเทศไทย

ระบบบริหารการอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้รับการจัดตั้งขึ้นมาเป็นเอกภาพครั้งแรกเมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2515 โดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ซึ่งเป็นผลให้เกิด "ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ" ขึ้นในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ดำเนินการ และกำกับการศึกษาของรัฐในระดับอุดมศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ.2520 รัฐบาลสมัย นายธานินทร์ กรัยวิเชียร ได้ตราพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อเป็น "ทบวงมหาวิทยาลัย" และให้ยกฐานะเป็นทบวงอิสระ มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง มีหน้าที่กำกับดูแล ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 รัฐบาลสมัย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 เป็นผลให้ทบวงมหาวิทยาลัยต้องแปรสภาพไปเป็น "สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา" ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หลังจากที่ได้มีพัฒนาการในลักษณะของระบบที่เป็นอิสระมาแล้วเป็นเวลากว่า 30 ปี (มดิชน, 2549: ออนไลน์)

การอุดมศึกษาของไทยได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งรัฐบาลได้เน้นความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษากับการพัฒนาประเทศ โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติขึ้นเป็นแผนแม่บทในการดำเนินงานของประเทศ การอุดมศึกษาจึงได้รับการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และมาตรการในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศไว้ในแผนพัฒนาฯ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) จนถึงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ซึ่งรัฐบาลถือว่า สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตกำลังคนและทรัพยากรทางปัญญาในระดับสูงของประเทศ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แบ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาอุดมศึกษาที่ได้กำหนดไว้ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้มีการกำหนดไว้ดังนี้

2.1 การเสริมสร้างขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพระดับสากลที่สามารถพึ่งพาตนเองได้จากรากฐานของภูมิปัญญาไทย

โดยมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นมันสมองของประเทศให้สามารถแข่งขันในระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ได้ เป็นการสร้างพลังทางปัญญาให้แก่ประเทศชาติในการคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหา โดยอิงภูมิปัญญาไทยเป็นหลักพร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่างประเทศอย่างเท่าทัน เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ด้วยการจัดให้มีการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของการแข่งขัน การจัดการทรัพยากรสินทางปัญญา การประเมินคุณภาพระดับนานาชาติ มีการวิจัยและพัฒนาที่สมดุลทั้งการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีการสร้างนักวิจัยที่เพียงพอและมีคุณภาพสูง มีการปฏิรูปการบริหารการวิจัยในระดับชาติ สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2 การเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการที่ยั่งยืนให้กับระบบอุดมศึกษา

โดยมุ่งให้ความสำคัญกับการวางระบบโครงสร้างพื้นฐานในการจัดการศึกษาให้เพียงพอต่อการรักษาคุณภาพการจัดการศึกษา และก่อให้เกิดผลผลิตที่เหมาะสมสอดคล้องและตรงตามความต้องการ ด้วยการเพิ่มอาจารย์รุ่นใหม่ที่มีคุณภาพเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ปรับโครงสร้างพื้นฐานการจัดการ โดยเฉพาะ โครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารและโทรคมนาคม การจัดหาครุภัณฑ์ อุปกรณ์การศึกษา ตลอดจนการเตรียมความพร้อมของการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนที่จะส่งต่อให้อุดมศึกษา แนวทางหลัก คือ การปฏิรูปการเรียนการสอนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รวมทั้งการจัดกิจการนักศึกษาตลอดจนการส่งเสริมสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง

2.3 การปฏิรูปการบริหารและการจัดการอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพ

โดยมุ่งหมายให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และความมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจและจัดระบบการตรวจสอบ ระบบการเงินและงบประมาณอุดมศึกษามีเสถียรภาพ และสถาบันอุดมศึกษามีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าคุ้มประโยชน์ ด้วยการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี (Good Governace) การปรับบทบาทของหน่วยงานของรัฐในการกำกับสถาบันอุดมศึกษา การระดมทรัพยากร และการปรับปรุงระบบบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย

2.4 การเสริมสร้างศักยภาพการศึกษาให้เกิดความมั่นคงแก่ชุมชนและท้องถิ่น

โดยมุ่งให้ความสำคัญกับการนำชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางของการสร้างแนวคิดในการปรับปรุงบทบาทและวิธีการจัดการให้สถาบันอุดมศึกษาให้ตอบสนองตรงตามความต้องการในการพัฒนาของชุมชนและท้องถิ่น จึงเป็นการปรับวิธีการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในเชิงวิชาการ การจัดการศึกษา การกระจายโอกาสและความเสมอภาค กิจกรรมการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการร่วมมือและเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

จากแนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างจากการศึกษาในระดับอื่น ๆ ดังนี้ (มดิชน, 2549: ออนไลน์)

อุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ต้องมีพลวัตสูง สามารถปรับตัวทั้งในด้านเป้าหมาย และกระบวนการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันที่มีพัฒนาการที่รวดเร็ว รวมทั้งต้องทันต่อพัฒนาการของระบบความรู้ของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน

อุดมศึกษามีความหลากหลายทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณของผลผลิต อันได้แก่ การผลิตบัณฑิต และการวิจัย ซึ่งต่างจากการศึกษาพื้นฐานที่มีเป้าหมายหลักเพียงเป้าหมายเดียว

อุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับทางเลือก และสามารถเลือกได้หลากหลายทั้งเป้าประสงค์ในการศึกษากำหนดโดยหลักสูตร และยังสามารถเลือกวิธีการที่แตกต่างกันได้อีกด้วย ในขณะที่การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นระดับของความจำเป็นขั้นพื้นฐานของสังคม ซึ่งมักต้องจัดเป็นการศึกษาภาคบังคับ

ระบบบริหารจัดการของอุดมศึกษามีความจำเพาะ ทั้งในการจัดการทั่วไป การจัดการศึกษา การบริหารบุคคล การเงิน และการจัดการทรัพยากรอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องเป็นระบบที่มีความคล่องตัว มีการจัดการองค์การให้หน่วยปฏิบัติมีเสรีภาพ และความหลากหลายในระบบจัดการ ที่ไม่ใช่ระบบราชการ เพื่อเอื้อให้เกิดเสรีภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาการ

ระบบอุดมศึกษามีพันธกิจ และเป้าหมายที่หลากหลาย และกว้างขวาง นับตั้งแต่การวิจัยเพื่อสร้างทุนความรู้ การผลิตบัณฑิต การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ ในแต่ละพันธกิจก็ยังมีธรรมชาติที่หลากหลายอยู่ในตัวอีกด้วย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะ การหางานทำของบัณฑิต ปีการศึกษา 2545-2546 พบว่ามีบัณฑิตมารายงานตัวเพื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรจำนวน 3,120 คน และมีบัณฑิตที่กรอกแบบสำรวจส่งคืน จำนวน 3,063 คน คิดเป็นร้อยละ 98.17 มีบัณฑิตที่ทำงานแล้ว จำนวน 2,258 คน คิดเป็นร้อยละ 73.72 และยังไม่ได้งานทำ จำนวน 754 คน คิดเป็นร้อยละ 24.62 โดยสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า ส่วนใหญ่รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จะศึกษาต่อ/กำลังศึกษา

กองแผนงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2547: บทสรุป) ได้ทำการศึกษาภาวะ การหางานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2545 พบว่า มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 2,934 คน เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร 2,882 คน มีผู้กรอกแบบสำรวจจำนวน 2,881 คน คิดเป็นร้อยละ 99.97 บัณฑิตที่กรอกแบบสำรวจเป็นผู้ที่มีงานทำแล้ว 2,218 คน คิดเป็นร้อยละ 76.99 และยังไม่ได้งานทำ 663 คน คิดเป็นร้อยละ 23.01 ด้านสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า ส่วนใหญ่รอฟัง คำตอบจากหน่วยงาน จะศึกษาต่อ/กำลังศึกษาต่อ และหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 34.24, 28.36 และ 24.28 ตามลำดับ ด้านปัญหาในการหางานทำ พบว่า ส่วนใหญ่หางานที่ถูกใจไม่ได้ และเงินเดือนน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.38 และ 9.78 ตามลำดับ ด้านอาชีพที่ทำ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน รับราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ และกิจการของตนเอง คิดเป็น ร้อยละ 79.76, 7.03 และ 4.24 ภูมิภาคที่บัณฑิตประกอบอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคตะวันออก และภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.36, 13.66 และ 3.56 ตามลำดับ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่ บัณฑิตได้รับเงินเดือนในช่วง 10,001–15,000 บาท 5,001–10,000 บาท และ15,001–20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.54, 30.84 และ 14.56 ตามลำดับ บัณฑิตมีความพอใจในงานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 63.07 และสาเหตุที่ไม่พอใจในงานที่ทำ ส่วนใหญ่มาจากค่าตอบแทนต่ำ ระบบงานไม่ดี และไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา คิดเป็นร้อยละ 29.34, 27.54 และ 19.69 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาในการหางาน

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (2549) การศึกษารายงานภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 และภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 มีประชากรคือบัณฑิตภาคปกติ จำนวน 1,152 คน บัณฑิตภาค กศ.บป. จำนวน 649 คน และบัณฑิตภาค กศ.พท. จำนวน 547 รวมทั้งสิ้น 2,348 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างที่รายงานตัวเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรประจำปีการศึกษา 2547-2548 ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาพรวมบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีงานทำคิดเป็นร้อยละ 76.02 ไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 23.98 2) การมีงานทำของบัณฑิตภาคปกติทั้งหมด 1,152 คน มีงานทำจำนวน 846 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 บัณฑิตภาค กศ.บป. ทั้งหมด 649 คน มีงานทำจำนวน 566 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 และจากบัณฑิตภาค กศ.พท. ทั้งหมด 547 คน มีงานทำจำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 3) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาคปกติที่มีงานทำสูงที่สุด ได้แก่ คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 83.0 อันดับที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 74.7 อันดับที่ 3 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ร้อยละ 67.2 อันดับที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 64.6 4) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาค กศ.บป. ที่มีงานทำสูงที่สุด ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 88.0 อันดับที่ 2 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 87.1 อันดับที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 86.5 อันดับที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร ร้อยละ 83.3 5) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาค กศ.พท. ที่มีงานทำสูงที่สุด ได้แก่ คณะครุศาสตร์ร้อยละ 77.1 อันดับที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 67.2 และอันดับที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 33.9 6) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาคปกติได้รับเงินเดือนสูงสุดในช่วง 6,001 – 8,000 บาท จำนวน 464 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาค กศ.บป. ได้รับเงินเดือนสูงสุดในช่วง 6,001 – 8,000 บาท จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และบัณฑิตภาค กศ.พท. จากบัณฑิตทั้งหมดได้รับเงินเดือนสูงสุดในช่วง 6,001 – 8,000 บาท จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 และ 7) ลักษณะอาชีพที่ทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาคปกติ พบว่าบัณฑิตประกอบอาชีพลูกจ้างส่วนราชการมากที่สุด จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 26.04 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาค กศ.บป. ประกอบอาชีพลูกจ้างส่วนราชการมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 28.20 และ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาค กศ.พท. ประกอบอาชีพลูกจ้างส่วนราชการมากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 สรุปได้ว่าจากบัณฑิตทั้งหมดเมื่อสรุปเป็นภาพรวมแล้วบัณฑิตประกอบอาชีพลูกจ้างส่วนราชการเป็นจำนวนสูงสุด

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2547: บทคัดย่อสำหรับผู้บริหาร) ได้ทำการศึกษารายงานการหางานทำของบัณฑิต รุ่นที่ 36 ปีการศึกษา 2545 พบว่า มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 3,218 คน มีผู้กรอกแบบสำรวจรวมทั้งสิ้น 2,757 คน คิดเป็นร้อยละ 85.67 บัณฑิตที่กรอกแบบสำรวจเป็นผู้ที่มีงานทำแล้ว 2,147 คน คิดเป็นร้อยละ 77.87 และยังไม่ได้งานทำ 610 คน คิดเป็นร้อยละ 22.13 ด้าน

ศูนย์วิจัยธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2549: ออนไลน์) ได้ศึกษาถึงภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รุ่นที่รับปริญญาในปี พ.ศ. 2549 พบว่า บัณฑิตเริ่มหางานและสมัครงานตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 77.82 รองลงมาคือเริ่มหางานและสมัครงานหลังจบการศึกษา ร้อยละ 17.86 และยังไม่เคยหางาน/สมัครงานเลย ร้อยละ 4.32 เมื่อพิจารณาถึงการมีงานทำของบัณฑิตมีสัดส่วนของผู้ที่มีงานทำคิดเป็นร้อยละ 83.71 ขณะที่ร้อยละ 8.43 เป็นกลุ่มที่ศึกษาต่อหรือเตรียมตัวจะศึกษาต่อ ส่วนผู้ที่ยังไม่ได้ทำงานมีร้อยละ 7.87 หากแยกพิจารณาตามหลักสูตร พบว่า บัณฑิตหลักสูตรภาคภาษาไทยมีสัดส่วนการมีงานทำทั้งสิ้น ร้อยละ 84.20 ส่วนอีกร้อยละ 8.44 เป็นบัณฑิตที่ศึกษาต่อหรือเตรียมตัวจะศึกษาต่อ ที่เหลือร้อยละ 7.36 ยังไม่ได้ทำงาน ขณะที่บัณฑิตหลักสูตรนานาชาติมีสัดส่วนการมีงานทำ ร้อยละ 80.56 บัณฑิตที่ศึกษาต่อหรือเตรียมตัวจะศึกษาต่อ มีร้อยละ 8.34 ที่เหลือยังไม่มีการมีงานทำคิดเป็นร้อยละ 11.11 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการมีงานทำของบัณฑิตรุ่นที่รับปริญญาในปี 2549 กับรุ่นปีที่แล้ว (ปี 2548) พบว่า สัดส่วนการมีงานทำของบัณฑิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 2.25 ในกลุ่มบัณฑิตที่ได้งานทำ ส่วนใหญ่ได้ทำงานตรงกับภาค/สาขาวิชาที่ตนเรียนมา คิดเป็นร้อยละ 86.58 โดยการสมัครงานของบัณฑิตนั้น ส่วนใหญ่จะไปสมัครด้วยตนเอง ร้อยละ 43.48 รองลงมาสมัครผ่านหน่วยงานที่มารับสมัครที่มหาวิทยาลัย ร้อยละ 40.83 สมัครผ่านผู้แนะนำอื่นๆ เช่น ญาติ เพื่อน อาจารย์ เป็นต้น ร้อยละ 5.10 นอกจากนี้ ยังมีการสมัครทางอินเตอร์เน็ต/เว็บไซต์ ร้อยละ 4.16 สมัครผ่านหน่วยงานแนะแนวของคณะฯ ร้อยละ 3.40 และสมัครกับธุรกิจของครอบครัว ร้อยละ 2.27 เมื่อพิจารณาถึงการได้งานทำของบัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่ได้เป็นงานแรก ร้อยละ 93.72 สำหรับผู้ที่เปลี่ยนงานนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เปลี่ยนงานเป็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 52.00 และร้อยละ 48.00 ตามลำดับ ทั้งนี้มีเหตุผลในการเปลี่ยนงานคือ ต้องการ

ในส่วนของเงินเดือนที่บัณฑิตได้รับ พบว่า บัณฑิตหลักสูตรภาคภาษาไทยได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 15,923 บาท ขณะที่บัณฑิตหลักสูตรนานาชาติได้รับเงินเดือนเฉลี่ย 20,529.17 เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเกรดที่บัณฑิตได้รับกับการมีงานทำ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ได้เกรดระหว่าง 3.51-4.00 มีสัดส่วนการได้งานทำสูงกว่ากลุ่มที่ได้เกรดในระดับที่น้อยกว่า นอกจากนี้จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างเกรดเฉลี่ยที่บัณฑิตได้รับกับการมีงานทำ พบว่าบัณฑิตกลุ่มที่ได้งานทำ กลุ่มที่ศึกษาต่อ/เตรียมตัวศึกษาต่อ และกลุ่มที่ไม่ได้ทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มบัณฑิตที่มีงานทำมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มบัณฑิตที่ศึกษาต่อ/เตรียมตัวศึกษาต่อ และกลุ่มบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในการสมัครเข้าทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านตัวบัณฑิตผู้สมัครงานเองเกือบทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ 87.71 อาทิเช่น ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน ร้อยละ 34.14 ภาษาอังกฤษ/ต่างประเทศไม่ดี ร้อยละ 24.36 เลือกลงงาน ร้อยละ 18.27 และเกรดเฉลี่ยไม่ดี ร้อยละ 13.46 เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในด้านของสภาพเศรษฐกิจที่มีการจ้างงานน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสาขาวิชาที่เรียนจบไม่เป็นที่ต้องการ/ไม่เป็นที่รู้จักของตลาดแรงงาน ร้อยละ 2.71 ทั้งนี้ บัณฑิตประสงค์ให้คณะฯ มีส่วนช่วยในการสมัครงาน โดยจัดกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น อาทิเช่น ประชาสัมพันธ์ และเป็นศูนย์กลางในการรับสมัครงาน ร้อยละ 26.17 จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และความสามารถพิเศษให้นักศึกษา ร้อยละ 20.28 จัดตลาดแรงงานที่คณะฯ /มหาวิทยาลัยให้มากขึ้น ร้อยละ 17.45 ส่งเสริมภาพพจน์ของคณะฯ ในด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่หน่วยงาน ร้อยละ 13.87

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (2549: ออนไลน์) ได้สำรวจถึงภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 ซึ่งเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรเมื่อปีที่ผ่านมา (ปี 2548) พบว่า มีบัณฑิตที่มีงานทำแล้วคิดเป็นร้อยละ 82.7 โดยประเภทงานที่บัณฑิตทำแยกเป็น พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 55.3 รับราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ ร้อยละ 14.8 พนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 5.6 และอื่นๆ ร้อยละ 24.3 เมื่อเปรียบเทียบกับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2546 พบว่า ภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 มีอัตราที่สูงขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ 3.9 ทั้งนี้ สถานที่ทำงานของบัณฑิตที่มีงานทำ ส่วน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548: ก-ข) ได้สำรวจถึงภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2544 โดยทำการสำรวจข้อมูลของบัณฑิตจาก สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 23 แห่งและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 54 แห่ง ในช่วงตั้งแต่วันขึ้นทะเบียน และ/หรือวันซ่อมรับปริญญาปี พ.ศ. 2545 จนถึงสิ้นกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 พบว่า บัณฑิตที่ได้ทำการ สำรองมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 68.10 บัณฑิตที่มีงานทำมากที่สุดเมื่อเทียบกับผู้มีงานทำทั้งหมด คือ กลุ่ม ของบัณฑิตในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจและกฎหมาย ร้อยละ 45.08 รองลงมาเป็นบัณฑิตใน สาขาวิชาวิศวกรรม การผลิตและก่อสร้าง ร้อยละ 14.30 สำหรับอาชีพและสถานประกอบการที่บัณฑิต เลือกเข้าทำงานมากที่สุด คือ พนักงานองค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 58.20 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว รองลงมาเป็นข้าราชการและพนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 25.95 สถานประกอบการส่วนใหญ่ที่บัณฑิต เลือกทำงาน มีสถานที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นสถาน ประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกับที่ตั้งภูมิลำเนาของครอบครัว ในส่วนระยะเวลาการหางานทำของ บัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลาประมาณ 1-2 เดือน ซึ่งถือว่าไม่นานเกินไปนัก และการนำความรู้ที่เรียน มาประยุกต์ใช้กับการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในสาขาวิชาที่นำความรู้ที่ได้มา ประยุกต์ใช้ในอาชีพสูงที่สุด พบว่าเป็นสาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการ สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำ ส่วนใหญ่เป็นบัณฑิตในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาที่ยังไม่มีงานทำสูงสุด คือ ศึกษาต่อและอยู่ ระหว่างรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาถึงสถานภาพและ คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ปีการศึกษา 2545-2546 พบว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ร้อยละ 24.40 ได้มีการสมัครงาน 1 แห่ง ร้อยละ 18.80 สมัครงาน 2 แห่ง ร้อยละ 15.40 สมัครงาน 3 แห่ง ร้อยละ 4.40 สมัครงาน 4 แห่ง และ ร้อยละ 25.00 สมัครงานมากกว่า 4 แห่ง ทั้งนี้ มีร้อยละ 12.00 ที่ไม่ได้สมัครงาน เมื่อพิจารณาถึงสภาพการมีงานทำและไม่มีงานทำของ บัณฑิต พบว่า ร้อยละ 88.40 มีงานทำ ขณะที่ร้อยละ 11.60 ยังไม่มีงานทำ ในส่วนของระยะเวลาที่ใช้ใน การสมัครงาน พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 74.50 ใช้เวลาในการสมัครงาน 1-4 เดือน รองลงมา อยู่ในระหว่าง 5-6 เดือน และ 9-12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 20.10 และ 5.40 ตามลำดับ ในด้านของหน่วยงาน ที่บัณฑิตไปสมัครงาน พบว่า บัณฑิตได้ไปสมัครงานกับบริษัทเอกชน หน่วยงานราชการ หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ สถานศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ 55.20, 27.00, 14.30 และ 3.50 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาว่า บัณฑิตได้ทำกับ โปรแกรมวิชาที่สำเร็จการศึกษา พบว่า มีผู้ที่ได้งานตรงกับ โปรแกรมวิชาที่สำเร็จ คิด เป็นร้อยละ 53.50 และไม่ตรงกับ โปรแกรมที่สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 46.50 บัณฑิตที่มีงานทำส่วนใหญ่ ร้อย ละ 39.90 มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 23.90 มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000

รัชนี้ งามวิชา และคณะ (2547: 36-40) ศึกษาเรื่อง ภาวะ การมีงานทำและความพึงพอใจของ นายจ้างที่มีต่อบัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ รุ่นปีการศึกษา 2545 และ 2546 พบว่า บัณฑิตที่ได้ทำการสำรวจส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 27.1 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01-3.50 ร้อยละ 23.0 และระหว่าง 3.51-4.00 ร้อยละ 9.3 ตามลำดับ ในส่วนของภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต พบว่า ร้อยละ 71.1 ของบัณฑิตที่ได้สำรวจเป็นผู้ที่มีงานทำ ทั้งนี้ ในจำนวนของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว มีร้อยละ 26.5 ที่มีงานทำก่อนที่จะมาศึกษาที่วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ในส่วนของเวลาที่ใช้ในการหางานทำครั้งแรกภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เวลาประมาณ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.11 รองลงมาเป็นผู้ที่ได้งานทำทันทีหลังจากสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 19.56 ขณะที่ผู้ที่ใช้เวลาในการหางานมากกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 18.22 เมื่อพิจารณาถึงประเภทของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันของบัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 80.44 ที่เหลือเป็นงานชั่วคราวและงานเสริมอาชีพหลัก ร้อยละ 16.44 และ 1.78 ตามลำดับ ทั้งนี้ องค์กรที่บัณฑิตได้ทำงานเป็นบริษัทเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.56 รองลงมาเป็นหน่วยงานราชการ ร้อยละ 16.47 และธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 7.99 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่า ลักษณะงานที่บัณฑิตทำอยู่ในปัจจุบันยังไม่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา คิดเป็นร้อยละ 53.36 ที่เหลือร้อยละ 46.64 ได้ทำงานที่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิตที่ได้อ่านทำ ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 29.6 มีรายได้ระหว่าง 8,000-10,000 บาท ใกล้เคียงกับผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 8,000 บาท ซึ่งมีร้อยละ 25.4 ทั้งนี้ มีผู้ที่มีรายได้ 10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.2 ในส่วนของบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน มีสาเหตุด้วยกันหลายประการ คือ ร้อยละ 12.7 อยู่ระหว่างรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน ร้อยละ 6.9 ยังหางานทำไม่ได้ และร้อยละ 4.5 ยังไม่ประสงค์จะทำงาน

อุทุมพร แยมสุข และคณะ (2546: ออนไลน์) ศึกษาเรื่อง การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2544-2545 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.73

สำนักมาตรฐานการศึกษา (2544: ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะ การทำงานของบัณฑิตสถาบัน ราชภัฏนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544 พบว่า บัณฑิตมีงานทำคิดเป็นร้อยละ 82.6 โดย เป็นการได้งานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.6 ขณะที่ ร้อยละ 21.0 เป็นผู้ที่มีงานทำอยู่ แล้วยกก่อนสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแยกตามคณะพบว่าแต่ละคณะมีบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว ดังนี้ คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 92.4 คณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 85.2 คณะมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 75.0 คณะ วิทยาการจัดการ ร้อยละ 78.3 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ร้อยละ 80.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร ร้อย ละ 84.8 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงช่วงเวลาที่ได้งานทำ พบว่า ได้งานทำภายใน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 73.8 ได้ งานทำในระหว่าง 6-12 เดือน ร้อยละ 18.3 ได้งานทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วเกินกว่า 1 ปี ร้อยละ 7.9 ในส่วนของความพึงพอใจในงานที่ทำและความภูมิใจที่มีต่อสถาบันฯ พบว่า บัณฑิตมีความพึงพอใจ ต่องานที่ทำอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.86) ความพึงพอใจของหัวหน้างานที่มีต่อผลงานของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.78) และบัณฑิตได้มีการนำความรู้ไปใช้ในการทำงานอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.61) ส่วนความภาคภูมิใจที่มีต่อสถาบัน บัณฑิตมีความภาคภูมิใจอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 4.34)

จากข้อค้นพบต่างๆ ในงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจาก สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มีภาวะ การทำงานที่แตกต่างกันไปบ้างแต่ไม่มากนัก กล่าวคือ โดยส่วนใหญ่ บัณฑิตจะมีงานทำเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 80 และทำงานในภาครัฐกิจเอกชน ส่วนปัญหาที่พบในการ หางานทำส่วนใหญ่เป็นปัญหาจากตัวบัณฑิตเองในเรื่องของการขาดประสบการณ์ และความรู้ ความสามารถพิเศษ ขณะที่บัณฑิตบางส่วนที่ยังไม่มีงานทำเนื่องมาจากต้องการศึกษาต่อ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550” นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรที่ศึกษา
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การกำหนดประชากรที่ศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาจากประชากรคือบัณฑิตหรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2550 ซึ่งจะเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในเดือนมีนาคม 2552 จำนวน 459 คน ซึ่งมีรายละเอียดของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะและสาขาวิชาดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพในปีการศึกษา 2550

คณะ/หลักสูตร	จำนวนบัณฑิต	
	ที่สำเร็จการศึกษา	ที่มารายงานตัว
ระดับปริญญาตรี	452	433
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	210	201
สาขาวิชาการวิทยาการคอมพิวเตอร์	26	26
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	60	60
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	124	117
คณะบริหารธุรกิจ	179	174
สาขาวิชาการบัญชี	72	71
สาขาวิชาการจัดการ	46	43
สาขาวิชาการตลาด	36	35
สาขาวิชาการจัดการงานอุตสาหกรรม	9	9
คณะศิลปศาสตร์	63	58
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	19	18
สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว	44	40
ระดับปริญญาโท	28	26
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต		
สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต		
สาขาการจัดการ	23	22
รวมทั้งรวม	480	459

ที่มา: แผนกทะเบียนและวัดผล วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้พัฒนาแบบสอบถามโดยยึดแนวทางตามประเด็นคำถามจากแบบสำรวจข้อมูลบัณฑิตของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก ผสมกับประเด็นของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดขอบเขตในส่วนของเนื้อหาของคำถามจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประเด็นที่ สกอ. ต้องการให้ทำการสำรวจ เพื่อให้ครอบคลุมตัวแปรต่างๆ ที่ทำการศึกษา

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีโครงสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะเลือกรายการ (Check List) และเติมคำในช่องว่าง ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลประวัติของบัณฑิต ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และถิ่นที่อยู่

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาของบัณฑิต ได้แก่ คณะ สาขาวิชาที่เรียน เกรดเฉลี่ย และความรู้ความสามารถพิเศษ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการสมัครงานและการทำงานของบัณฑิต ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานปัจจุบัน ช่องทางที่สมัครงาน จำนวนแหล่งงานที่ได้สมัคร ปัญหาที่พบในการหางานทำ ประเภทงานที่ทำ ลักษณะงานที่ทำ ระยะเวลาในการหางาน สถานที่ตั้งของที่ทำงาน อัตราค่าจ้าง/เงินเดือนที่ได้รับ สาขางานที่ทำ การนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ความพึงพอใจต่องานที่ทำ และการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงาน

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ต้องการให้วิทยาลัยฯ สนับสนุนการทำงานทำและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. หลังจากที่ได้จัดทำแบบสอบถามแล้วเสร็จ ได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยได้พิจารณาตรวจสอบด้านเนื้อหาและประเด็นที่วัด เพื่อให้ข้อคิดเห็นซึ่งจะได้นำมาปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 จำนวน 480 คน ซึ่งมีบัณฑิตที่มาร่วมพิธีรับประทานปริญญาบัตรในเดือนมีนาคม 2552 ณ วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 459 คน ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม และรอเก็บแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ตอบภายในวันดังกล่าว โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 454 คน จาก 459 คน คิดเป็นร้อยละ 98.91

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้จากรวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ในการประมวลผลและวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะ การมีงานทำ การประกอบอาชีพของบัณฑิต และข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการทำงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์กรุงเทพ

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยใช้ค่า Chi-square (χ^2) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ ภาวะ การมีงาน และการประกอบอาชีพของบัณฑิต

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพ ของบัณฑิตวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550” คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายที่ทำการศึกษา มีบัณฑิตที่ให้ข้อมูลเป็นจำนวน 454 ราย จากทั้งหมด 480 ราย เนื่องจากมีบางส่วนที่ไม่มาร่วมพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลได้นำเสนอตามลำดับของวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมุติฐานของการวิจัย ดังนี้

- 4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 4.2 ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 4.3 การทดสอบสมมุติฐานปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตที่มีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 4.4 การทดสอบสมมุติฐานปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตที่มีความสัมพันธ์กับการ ประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 4.5 ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการทำงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

จากการสำรวจข้อมูลบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 จำนวน 454 ราย ในช่วงงานซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตรเมื่อเดือนมีนาคม 2552 มีผลสรุปดังตาราง 4

ตาราง 4 ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	302	66.5
ชาย	152	33.5
รวม	454	100.0
2. อายุ		
น้อยกว่า/เท่ากับ 25 ปี	381	83.9
26-30 ปี	56	12.3
31-35 ปี	8	1.8
มากกว่า 35 ปี	9	2.0
รวม	454	100.0
3. ถิ่นที่อยู่		
กรุงเทพและปริมณฑล	78	17.2
ภาคกลาง	111	24.4
ภาคตะวันออก	8	1.8
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	74	16.3
ภาคเหนือ	33	7.3
ภาคตะวันตก	4	0.9
ภาคใต้	146	32.2
รวม	454	100.0
4. หลักสูตรการศึกษา		
ปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี	279	61.5
ปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง	149	32.8
ปริญญาโท	26	5.7
รวม	454	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. คณะที่ศึกษา		
บัณฑิตวิทยาลัย	26	5.7
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	200	44.1
คณะบริหารธุรกิจ	170	37.4
คณะศิลปศาสตร์	58	12.8
รวม	454	100.0
6. สาขาวิชาที่ศึกษา		
วิทยาการคอมพิวเตอร์	25	5.5
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	115	25.3
เทคโนโลยีสารสนเทศ	60	13.2
บัญชี	67	14.8
การตลาด	35	7.7
การจัดการ	43	9.5
การเงิน	9	2.0
การจัดการงานอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์	16	3.5
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	18	4.0
การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว	40	8.8
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	22	4.8
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	4	0.9
รวม	454	100.0
7. ผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย)		
2.00-2.50	145	31.9
2.51-3.00	143	31.5
3.01-3.50	108	23.8
3.51-4.00	58	12.8
รวม	454	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. ความพึงพอใจกับการเรียนในคณะ/สาขาวิชา		
น้อยที่สุด	21	4.6
น้อย	5	1.1
ปานกลาง	88	19.4
มาก	225	49.6
มากที่สุด	115	25.3
รวม	454	100.0

จากตาราง 4 พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.5 และเพศชายร้อยละ 33.5 ทั้งนี้ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 83.9 เป็นผู้ที่มียุอยู่ในช่วงน้อยกว่าเท่ากับ 25 ปี รองลงมาคืออายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.3 บัณฑิตส่วนใหญ่มีถิ่นที่อยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 24.4 และร้อยละ 17.2 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันตก

เมื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีเพียงร้อยละ 7.0 เท่านั้นที่ศึกษาในระดับปริญญาโท และส่วนใหญ่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 44.1 และร้อยละ 36.3 ตามลำดับ ทั้งนี้สาขาที่มีบัณฑิตจบมากที่สุดได้แก่สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รองลงมาคือสาขาบัญชี และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 27.5 ร้อยละ 13.9 และร้อยละ 11.9 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

และพบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่มีผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย) 2.00-2.50 รองลงมาคือ 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 31.9 ร้อยละ 31.5 และ 23.8 ตามลำดับ และพบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการเรียนในคณะ/สาขาวิชาอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.6 และร้อยละ 25.3 ตามลำดับ

4.2 ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผลการศึกษเกี่ยวกับภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 มีผลสรุปดังนี้

ตาราง 5 ภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ภาวะ การมีงานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การมีงานทำ		
ทำงานแล้ว	390	85.9
ยังมีได้ทำงาน	64	14.1
รวม	454	100.0
2. สาเหตุที่ยังมิได้ทำงาน		
หางานทำไม่ได้	10	15.6
รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน	18	28.1
ยังไม่ประสงค์จะทำงาน	18	28.1
จะศึกษาต่อ/กำลังศึกษาต่อ	6	9.4
อื่นๆ เช่น รอเกณฑ์ทหาร เป็นต้น	12	18.8
รวม	64	100.0

จากตาราง 5 พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 ร้อยละ 85.9 มีงานทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ที่เหลือร้อยละ 14.1 เป็นผู้ที่ยังมิได้ทำงาน ทั้งนี้สาเหตุที่ยังมิได้ทำงาน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน และยังไม่ประสงค์จะทำงาน คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาคือหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 15.6

จากตาราง 6 เมื่อพิจารณาถึงการหางานทำของบัณฑิต ซึ่งได้แก่ ช่องทางการสมัครงาน จำนวนแหล่งงานที่สมัคร ระยะเวลาในการหางานทำ และปัญหาในการสมัครงาน พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สมัครงานในอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่/เพื่อน และญาติแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 38.5 ร้อยละ 29.0 และ ร้อยละ 22.3 ตามลำดับ ส่วนจำนวนแหล่งงานที่สมัครพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สมัครงาน 1-3 แห่ง รองลงมาคือ 4-6 แห่ง และมากกว่า 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.2 ร้อยละ 34.9 และร้อยละ 10.3 ตามลำดับ และบัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทำทันที คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาคือใช้ระยะเวลาหางาน 1-3 เดือน และ 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และร้อยละ 19.2 ตามลำดับ บัณฑิตส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการหางานทำคิดเป็นร้อยละ 72.1 มีเพียงร้อยละ 27.9 เท่านั้นที่มีปัญหา

ตาราง 6 การหางานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

การหางานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ช่องทางการสมัครงาน *		
ญาติแนะนำ	87	22.3
รุ่นพี่/ เพื่อนแนะนำ	113	29.0
ประกาศของสถานศึกษา/ อาจารย์แนะนำ	34	8.7
หนังสือพิมพ์	30	7.7
อินเทอร์เน็ต	150	38.5
ตลาดนัดแรงงาน	38	9.7
รวม	390	100.0
2. จำนวนแหล่งงานที่สมัคร		
1-3 แห่ง	180	46.2
4-6 แห่ง	136	34.9
7-10 แห่ง	34	8.7
มากกว่า 10 แห่ง	40	10.3
รวม	390	100.0
3. ระยะเวลาในการหางานทำ		
ได้งานทำทันที	170	43.6
1-3 เดือน	112	28.7
4-6 เดือน	75	19.2
7-10 เดือน	33	8.5
รวม	390	100.0
4. การพบปัญหาในการหางานทำภายหลังสำเร็จการศึกษา		
มีปัญหา	109	27.9
ไม่มีปัญหา	281	72.1
รวม	390	100.0

ตาราง 6 (ต่อ)

การหางานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ปัญหาสำคัญในการหางานทำ **		
ไม่ทราบแหล่งงาน	29	26.6
หางานที่ถูกใจไม่ได้	60	55.0
ต้องสอบจึงไม่ยอมสมัครงาน	2	1.8
ขาดคนสนับสนุน	11	10.1
ขาดคนหรือเงินค้ำประกัน	16	14.7
หน่วยงานไม่ต้องการ	20	18.3
เงินเดือนน้อย	59	54.1
สอบเข้าทำงานไม่ได้	20	18.3
อื่นๆ	13	11.9
รวม	109	100.0

หมายเหตุ : การหางานทำในประเด็นที่ 1* และประเด็นที่ 5** เป็นคำถามที่ให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

สำหรับการสำรวจการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว (ตาราง 7) พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 ส่วนใหญ่เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 78.2 รองลงมาก็คือรับราชการ/พนักงานของรัฐ และกิจการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 7.7 และร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.4 ทำงานเต็มเวลา มีเพียงร้อยละ 5.6 เท่านั้นที่ทำงานบางเวลา และงานที่ทำส่วนใหญ่อ้อยละ 76.4 เป็นงานใหม่ที่ทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษา มีเพียงร้อยละ 23.6 เป็นงานเดิม

และเมื่อพิจารณาสาขางานที่ทำ พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 21.5 รองลงมาก็คือสาขาการขาย/การตลาด และสาขาบริหาร/จัดการทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.3 และร้อยละ 20.5 ตามลำดับ บัณฑิตส่วนใหญ่ได้ค่าตอบแทนจากงานที่ทำระหว่าง 7,501-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาก็คือ 10,001-12,500 บาท และ 12,501-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.6 และร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 ส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้จากวิชาที่เรียนกับหน้าที่การงานในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาก็คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.3 และร้อยละ 20.3 ตามลำดับ

ตาราง 7 การประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

การประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทงานที่ทำ		
กิจการของตนเอง	26	6.7
กิจการของครอบครัว	10	2.6
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	30	7.7
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	305	78.2
พนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	16	4.1
พนักงานองค์กรระหว่างประเทศ	3	0.8
รวม	390	100.0
2. ลักษณะงานที่ทำ		
ทำงานเต็มเวลา	368	94.4
ทำงานบางเวลา	22	5.6
รวม	390	100.0
3. งานอาชีพที่ทำ		
เป็นงานเดิม (ที่ทำก่อนหรือระหว่างเรียน)	92	23.6
เป็นงานใหม่ (ที่ทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษา)	298	76.4
รวม	390	100.0
4. สาขางานที่ทำ		
การขาย/การตลาด	83	21.3
ไอที/คอมพิวเตอร์	84	21.5
บริหาร/จัดการทั่วไป	80	20.5
การเงิน/บัญชี	61	15.6
การโรงแรม/ท่องเที่ยว	12	3.1
การศึกษา/วิชาการ	13	3.3
อุตสาหกรรม (เช่น ก่อสร้าง การผลิต)	7	1.8
อื่นๆ เช่น งานอิสระ งานด้านบันเทิง เป็นต้น	50	12.8
รวม	390	100.0

ตาราง 7 (ต่อ)

การประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ		
น้อยกว่า/ เท่ากับ 7,500 บาท	42	10.8
7,501 - 10,000 บาท	153	39.2
10,001 - 12,500 บาท	88	22.6
12,501 - 15,000 บาท	54	13.8
15,001- 20,000 บาท	34	8.7
มากกว่า 20,000 บาท	19	4.9
รวม	390	100.0
6. การใช้ความรู้จากวิชาที่เรียนกับหน้าที่การงาน		
น้อยที่สุด	8	2.1
น้อย	15	3.8
ปานกลาง	118	30.3
มาก	170	43.6
มากที่สุด	79	20.3
รวม	390	100.0
7. ความพึงพอใจต่องานที่ทำ		
พอใจ	330	84.6
ไม่พอใจ	60	15.4
รวม	390	100.0
8. สาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่พึงพอใจต่องานที่ทำ		
ระบบงานไม่ดี	17	28.3
ผู้ร่วมงานไม่ดี	1	1.7
ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา	8	13.3
ค่าตอบแทนต่ำ	16	26.7
ขาดความมั่นคง	14	23.3
ขาดความก้าวหน้า	4	6.7
รวม	60	100.0

ตาราง 7 (ต่อ)

การประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9. การได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติงาน		
ได้รับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงาน	121	31.0
ได้รับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน	108	27.7
ได้รับการฝึกอบรมทั้งก่อนและระหว่างปฏิบัติงาน	90	23.1
ไม่ได้รับการฝึกอบรมใดๆ	71	18.2
รวม	390	100.0

จากตาราง 7 เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจต่องานที่ทำ พบว่า ร้อยละ 84.6 ของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว รู้สึกพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ส่วนอีกร้อยละ 15.4 รู้สึกไม่พึงพอใจ โดยสาเหตุหลักที่ทำให้ไม่พึงพอใจ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากระบบงานไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือค่าตอบแทนต่ำ และขาดความมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 26.7 และร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

ในส่วนของการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.0 ได้รับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงาน รองลงมาคือได้รับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 27.7 มีเพียงร้อยละ 18.2 ที่ระบุว่าไม่ได้รับการฝึกอบรมใดๆ

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต

วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปี 2550 จึงได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ในประเด็นของการมีงานทำระยะเวลาในการหางาน จำนวนแหล่งงานที่สมัคร การพบปัญหาในการหางานทำ มีผลสรุปดังนี้

ตาราง 8 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับการมีงานทำของบัณฑิต

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	การมีงานทำ		รวม	χ^2	P-value
	ทำงานแล้ว	ยังไม่ได้ทำงาน			
1. เพศ				4.68*	0.030
หญิง	266 (88.1%)	36 (11.9%)	302 (100.0%)		
ชาย	124 (81.6%)	28 (18.4%)	152 (100.0%)		
2. ถิ่นที่อยู่				2.89	0.830
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	66 (84.6%)	12 (15.4%)	78 (100.0%)		
ภาคกลาง	95 (85.6%)	16 (14.4%)	111 (100.0%)		
ภาคตะวันออก	8 (100.0%)	- -	8 (100.0%)		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	64 (86.5%)	10 (13.5%)	74 (100.0%)		
ภาคเหนือ	26 (78.8%)	7 (21.2%)	33 (100.0%)		
ภาคตะวันตก	4 (100.0%)	- -	4 (100.0%)		
ภาคใต้	127 (87.0%)	19 (13.0%)	146 (100.0%)		
รวม	390 (85.9%)	64 (14.1%)	454 (100.0%)		

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	การมีงานทำ		รวม	χ^2	P-value
	ทำงานแล้ว	ยังไม่ได้ทำงาน			
3. หลักสูตรการศึกษา				10.34**	0.006
หลักสูตร 4 ปี	244 (87.5%)	35 (12.5%)	279 (100.0%)		
หลักสูตรต่อเนื่อง	120 (80.5%)	29 (19.5%)	149 (100.0%)		
ปริญญาโท	26 (100.0%)	- -	26 (100.0%)		
4. ผลการศึกษา				13.99**	0.003
2.00-2.50	114 (78.6%)	31 (21.4%)	145 (100.0%)		
2.51-3.00	125 (87.4%)	18 (12.6%)	143 (100.0%)		
3.01-3.5	95 (88.0%)	13 (12.0%)	108 (100.0%)		
3.51-4.00	56 (96.6%)	2 (3.4%)	58 (100.0%)		
5. คณะ				7.76	0.051
บัณฑิตวิทยาลัย	26 (100.0%)	- -	26 (100.0%)		
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	165 (82.5%)	35 (17.5%)	200 (100.0%)		
คณะบริหารธุรกิจ	148 (87.1%)	22 (12.9%)	170 (100.0%)		
คณะศิลปศาสตร์	51 (87.9%)	7 (12.1%)	58 (100.0%)		
รวม	390 (85.9%)	64 (14.1%)	454 (100.0%)		

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	การมีงานทำ		รวม	χ^2	P-value
	ทำงานแล้ว	ยังไม่ได้ทำงาน			
6. สาขาวิชาที่ศึกษา				39.93**	0.000
วิทยาการคอมพิวเตอร์	24 (96.0%)	1 (4.0%)	25 (100.0%)		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	96 (83.5%)	19 (16.5%)	115 (100.0%)		
เทคโนโลยีสารสนเทศ	45 (75.0%)	15 (25.0%)	60 (100.0%)		
บัญชี	67 (100.0%)	-	67 (100.0%)		
การตลาด	32 (91.4%)	3 (8.6%)	35 (100.0%)		
การจัดการ	31 (72.1%)	12 (27.9%)	43 (100.0%)		
การจัดการงาน	7 (77.8%)	2 (22.2%)	9 (100.0%)		
อุตสาหกรรมการเงิน	11 (68.8%)	5 (31.3%)	16 (100.0%)		
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	16 (88.9%)	2 (11.1%)	18 (100.0%)		
การจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว	35 (87.5%)	5 (12.5%)	40 (100.0%)		
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	22 (100.0%)	-	22 (100.0%)		
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	4 (100.0%)	-	4 (100.0%)		
รวม	390 (85.9%)	64 (14.1%)	454 (100.0%)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 8 พบว่าร้อยละ 88.1 ของบัณฑิตเพศหญิงทำงานแล้ว เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 81.6 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออก และภาคตะวันตกมีงานทำแล้วทุกคน เช่นเดียวกับบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคใต้มีงานทำแล้วคิดเป็นร้อยละ 87.0 ทั้งนี้หาบัณฑิตในระดับปริญญาโททุกคนมีงานทำแล้ว แต่บัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปีมีงานทำแล้ว คิดเป็นร้อยละ 87.5

เมื่อพิจารณาการมีงานทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 96.6 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 มีงานทำแล้ว เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 87.4 เมื่อจำแนกตามคณะพบว่า ร้อยละ 87.9 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะศิลปศาสตร์มีงานทำแล้ว เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 87.1 และร้อยละ 82.5 ตามลำดับ

บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาบัญชี บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และสาขาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตมีงานทำแล้วทุกคน ส่วนบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และสาขาการตลาดส่วนใหญ่มีงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 96.0 และร้อยละ 91.4 ตามลำดับ

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ และคณะไม่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 9 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับจำนวนแหล่งงานที่สมัคร

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	จำนวนแหล่งงานที่สมัคร (แหล่ง)				รวม	χ^2	P-value
	1-3	4-6	7-10	>10			
1. เพศ						0.86	0.835
หญิง	97 (47.5%)	68 (33.3%)	16 (7.8%)	23 (11.3%)	204 (100.0%)		
ชาย	41 (43.6%)	35 (37.2%)	6 (6.4%)	12 (12.8%)	94 (100.0%)		
2. ถิ่นที่อยู่						19.59	0.356
กรุงเทพและปริมณฑล	17 (50.0%)	11 (32.4%)	1 (2.9%)	5 (14.7%)	34 (100.0%)		
ภาคกลาง	40 (59.7%)	14 (20.9%)	7 (10.4%)	6 (9.0%)	67 (100.0%)		
ภาคตะวันออก	2 (28.6%)	2 (28.6%)	1 (14.3%)	2 (28.6%)	7 (100.0%)		
ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	24 (46.2%)	19 (36.5%)	3 (5.8%)	6 (11.5%)	52 (100.0%)		
ภาคเหนือ	7 (35.0%)	7 (35.0%)	2 (10.0%)	4 (20.0%)	20 (100.0%)		
ภาคตะวันตก	1 (25.0%)	1 (25.0%)	1 (25.0%)	1 (25.0%)	4 (100.0%)		
ภาคใต้	47 (41.2%)	49 (43.0%)	7 (6.1%)	11 (9.6%)	114 (100.0%)		
รวม	138 (46.3%)	103 (34.6%)	22 (7.4%)	35 (11.7%)	298 (100.0%)		

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	จำนวนแหล่งงานที่สมัคร (แหล่ง)				รวม	χ^2	P-value
	1-3	4-6	7-10	>10			
3. หลักสูตรการศึกษา						7.53	0.274
หลักสูตร 4 ปี	94 (45.6%)	70 (34.0%)	18 (8.7%)	24 (11.7%)	206 (100.0%)		
หลักสูตรต่อเนื่อง	41 (48.8%)	32 (38.1%)	2 (2.4%)	9 (10.7%)	84 (100.0%)		
ปริญญาโท	3 (37.5%)	1 (12.5%)	2 (25.0%)	2 (25.0%)	8 (100.0%)		
4. ผลการศึกษา						11.78	0.226
2.00-2.50	40 (44.0%)	37 (40.7%)	3 (3.3%)	11 (12.1%)	91 (100.0%)		
2.51-3.00	49 (48.5%)	38 (37.6%)	6 (5.9%)	8 (7.9%)	101 (100.0%)		
3.01-3.5	32 (47.1%)	18 (26.5%)	8 (11.8%)	10 (14.7%)	68 (100.0%)		
3.51-4.00	17 (44.7%)	10 (26.3%)	5 (13.2%)	6 (15.8%)	38 (100.0%)		
5. คณะ						9.98	0.352
บัณฑิตวิทยาลัย	3 (37.5%)	1 (12.5%)	2 (25.0%)	2 (25.0%)	8 (100.0%)		
คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	63 (48.1%)	42 (32.1%)	8 (6.1%)	18 (13.7%)	131 (100.0%)		
คณะบริหารธุรกิจ	55 (46.2%)	43 (36.1%)	7 (5.9%)	14 (11.8%)	119 (100.0%)		
คณะศิลปศาสตร์	17 (42.5%)	17 (42.5%)	5 (12.5%)	1 (2.5%)	40 (100.0%)		
รวม	138 (46.3%)	103 (34.6%)	22 (7.4%)	35 (11.7%)	298 (100.0%)		

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	จำนวนแหล่งงานที่สมัคร (แหล่ง)				รวม	χ^2	P-value		
	1-3	4-6	7-10	>10					
6. สาขาวิชาที่ศึกษา						38.52	0.234		
วิทยาการคอมพิวเตอร์	8 (38.1%)	4 (19.0%)	2 (9.5%)	7 (33.3%)	21 (100.0%)				
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	40 (51.3%)	26 (33.3%)	3 (3.8%)	9 (11.5%)	78 (100.0%)				
เทคโนโลยีสารสนเทศ	15 (46.9%)	12 (37.5%)	3 (9.4%)	2 (6.3%)	32 (100.0%)				
บัญชี	29 (53.7%)	16 (29.6%)	4 (7.4%)	5 (9.3%)	54 (100.0%)				
การตลาด	12 (42.9%)	12 (42.9%)	2 (7.1%)	2 (7.1%)	28 (100.0%)				
การจัดการ	5 (25.0%)	9 (45.0%)	1 (5.0%)	5 (25.0%)	20 (100.0%)				
การจัดการงาน อุตสาหกรรม	2 (33.3%)	4 (66.7%)	-	-	6 (100.0%)				
การเงิน	7 (63.6%)	2 (18.2%)	-	2 (18.2%)	11 (100.0%)				
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	4 (28.6%)	7 (50.0%)	3 (21.4%)	-	14 (100.0%)				
การจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว	13 (50.0%)	10 (38.5%)	2 (7.7%)	1 (3.8%)	26 (100.0%)				
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	-	1 (25.0%)	1 (25.0%)	2 (50.0%)	4 (100.0%)				
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต	3 (75.0%)	-	1 (25.0%)	-	4 (100.0%)				
รวม	138 (46.3%)	103 (34.6%)	22 (7.4%)	35 (11.7%)	298 (100.0%)				

จากตาราง 9 พบว่าร้อยละ 47.5 ของบัณฑิตเพศหญิงสมัครงาน 1-3 แห่ง เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.6 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคกลาง และกรุงเทพและปริมณฑล สมัครงาน 1-3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 59.7 และร้อยละ 50.0 ตามลำดับ แต่บัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคใต้สมัครงาน 4-6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.0 ทั้งนี้ร้อยละ 48.8 ของบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่องสมัครงาน 1-3 แห่ง เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 45.6 และร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนแหล่งงานที่สมัครจำแนกตามผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 48.5 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 สมัครงาน 1-3 แห่ง เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 และ 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 47.1 และร้อยละ 44.7 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามคณะพบว่า ร้อยละ 48.1 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศสมัครงาน 1-3 แห่ง เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 46.2

และพบว่าร้อยละ 75.0 ของมหาบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสมัครงาน 1-3 แห่ง เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาการเงิน สาขาบัญชี และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 63.6 ร้อยละ 53.7 และร้อยละ 51.3 ตามลำดับ

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของบัณฑิต

ตาราง 10 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับระยะเวลาในการหางานทำ

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการหางานทำ				รวม	χ^2	P-value
	ได้ทันที	1-3	4-6	7-10			
1. เพศ						4.21	0.239
หญิง	61 (29.9%)	74 (36.3%)	47 (23.0%)	22 (10.8%)	204 (100.0%)		
ชาย	18 (19.1%)	38 (40.4%)	27 (28.7%)	11 (11.7%)	94 (100.0%)		
2. ถิ่นที่อยู่						25.35	0.115
กรุงเทพและปริมณฑล	10 (29.4%)	12 (35.3%)	9 (26.5%)	3 (8.8%)	34 (100.0%)		
ภาคกลาง	23 (34.3%)	20 (29.9%)	11 (16.4%)	13 (19.4%)	67 (100.0%)		
ภาคตะวันออก	1 (14.3%)	5 (71.4%)	-	1 (14.3%)	7 (100.0%)		
ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	10 (19.2%)	27 (51.9%)	13 (25.0%)	2 (3.8%)	52 (100.0%)		
ภาคเหนือ	5 (25.0%)	7 (35.0%)	8 (40.0%)	-	20 (100.0%)		
ภาคตะวันตก	1 (25.0%)	2 (50.0%)	1 (25.0%)	-	4 (100.0%)		
ภาคใต้	29 (25.4%)	39 (34.2%)	32 (28.1%)	14 (12.3%)	114 (100.0%)		
รวม	79 (26.5%)	112 (37.6%)	74 (24.8%)	33 (11.1%)	298 (100.0%)		

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการหางานทำ				รวม	χ^2	P-value
	ได้ทันที	1-3	4-6	7-10			
3. หลักสูตรการศึกษา						5.38	0.496
หลักสูตร 4 ปี	54 (26.2%)	81 (39.3%)	46 (22.3%)	25 (12.1%)	206 (100.0%)		
หลักสูตรต่อเนื่อง	22 (26.2%)	27 (32.1%)	28 (33.3%)	7 (8.3%)	84 (100.0%)		
ปริญญาโท	3 (37.5%)	4 (50.0%)	- -	1 (12.5%)	8 (100.0%)		
4. ผลการศึกษา						35.53**	0.000
2.00-2.50	20 (22.0%)	26 (28.6%)	35 (38.5%)	10 (11.0%)	91 (100.0%)		
2.51-3.00	16 (15.8%)	53 (52.5%)	22 (21.8%)	10 (9.9%)	101 (100.0%)		
3.01-3.5	24 (35.3%)	22 (32.4%)	14 (20.6%)	8 (11.8%)	68 (100.0%)		
3.51-4.00	19 (50.0%)	11 (28.9%)	3 (7.9%)	5 (13.2%)	38 (100.0%)		
5. คณะ						8.75	0.460
บัณฑิตวิทยาลัย	3 (37.5%)	4 (50.0%)	- -	1 (12.5%)	8 (100.0%)		
คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	31 (23.7%)	55 (42.0%)	34 (26.0%)	11 (8.4%)	131 (100.0%)		
คณะบริหารธุรกิจ	37 (31.1%)	41 (34.5%)	24 (20.2%)	17 (14.3%)	119 (100.0%)		
คณะศิลปศาสตร์	8 (20.0%)	12 (30.0%)	16 (40.0%)	4 (10.0%)	40 (100.0%)		
รวม	79 (26.5%)	112 (37.6%)	74 (24.8%)	33 (11.1%)	298 (100.0%)		

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ระยะเวลาในการหางานทำ				รวม	χ^2	P-value		
	ได้ทันที	1-3	4-6	7-10					
6. สาขาวิชาที่ศึกษา						24.73	0.849		
วิทยาการคอมพิวเตอร์	5 (23.8%)	7 (33.3%)	6 (28.6%)	3 (14.3%)	21 (100.0%)				
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	21 (26.9%)	33 (42.3%)	19 (24.4%)	5 (6.4%)	78 (100.0%)				
เทคโนโลยีสารสนเทศ	5 (15.6%)	15 (46.9%)	9 (28.1%)	3 (9.4%)	32 (100.0%)				
บัญชี	18 (33.3%)	19 (35.2%)	10 (18.5%)	7 (13.0%)	54 (100.0%)				
การตลาด	9 (32.1%)	9 (32.1%)	7 (25.0%)	3 (10.7%)	28 (100.0%)				
การจัดการ	6 (30.0%)	5 (25.0%)	6 (30.0%)	3 (15.0%)	20 (100.0%)				
การจัดการงาน	1 (16.7%)	4 (66.7%)	-	1 (16.7%)	6 (100.0%)				
อุตสาหกรรม									
การเงิน	3 (27.3%)	4 (36.4%)	1 (9.1%)	3 (27.3%)	11 (100.0%)				
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2 (14.3%)	4 (28.6%)	6 (42.9%)	2 (14.3%)	14 (100.0%)				
การจัดการโรงแรมและ	6 (23.1%)	8 (30.8%)	10 (38.5%)	2 (7.7%)	26 (100.0%)				
การท่องเที่ยว									
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	2 (50.0%)	2 (50.0%)	-	-	4 (100.0%)				
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	1 (25.0%)	2 (50.0%)	-	1 (25.0%)	4 (100.0%)				
รวม	79 (26.5%)	112 (37.6%)	74 (24.8%)	33 (11.1%)	298 (100.0%)				

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 10 พบว่าร้อยละ 40.4 ของบัณฑิตเพศชายใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 1-3 เดือน เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.3 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 71.4 เช่นเดียวกับบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 51.9 และร้อยละ 50.0 ตามลำดับ แต่บัณฑิตส่วนใหญ่ที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคกลางได้งานทำทันที คิดเป็นร้อยละ 34.3 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคเหนือใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ทั้งนี้ร้อยละ 39.3 ของบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปีใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 1-3 เดือน เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.3

เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการหางานทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ได้งานทำทันที เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 35.3 แต่บัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 52.5 เมื่อจำแนกตามคณะพบว่า ร้อยละ 42.0 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 1-3 เดือน เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 34.5

และพบว่าร้อยละ 66.7 ของบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาการจัดการงานอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ใช้ระยะเวลาในการหางานทำ 1-3 เดือน เช่นเดียวกับมหาบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 50.0 และร้อยละ 46.9 ตามลำดับ แต่มหาบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทำทันที คิดเป็นร้อยละ 50.0

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านผลการศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 11 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับการพบปัญหาในการหางานทำ

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	การพบปัญหาในการหางานทำ		รวม	χ^2	P-value
	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา			
1. เพศ				2.62	0.105
หญิง	185 (69.5%)	81 (30.5%)	266 (100.0%)		
ชาย	96 (77.4%)	28 (22.6%)	124 (100.0%)		
2. ถิ่นที่อยู่				7.48	0.279
กรุงเทพและปริมณฑล	54 (81.8%)	12 (18.2%)	66 (100.0%)		
ภาคกลาง	66 (69.5%)	29 (30.5%)	95 (100.0%)		
ภาคตะวันออก	4 (50.0%)	4 (50.0%)	8 (100.0%)		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	46 (71.9%)	18 (28.1%)	64 (100.0%)		
ภาคเหนือ	17 (65.4%)	9 (34.6%)	26 (100.0%)		
ภาคตะวันตก	2 (50.0%)	2 (50.0%)	4 (100.0%)		
ภาคใต้	92 (72.4%)	35 (27.6%)	127 (100.0%)		
รวม	281 (72.1%)	109 (27.9%)	390 (100.0%)		

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	การพบปัญหาในการหางานทำ		รวม	χ^2	P-value
	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา			
3. หลักสูตรการศึกษา				0.701	0.704
หลักสูตร 4 ปี	172 (70.5%)	72 (29.5%)	244 (100.0%)		
หลักสูตรต่อเนื่อง	90 (75.0%)	30 (25.0%)	120 (100.0%)		
ปริญญาโท	19 (73.1%)	7 (26.9%)	26 (100.0%)		
4. ผลการศึกษา				2.24	0.522
2.00-2.50	88 (77.2%)	26 (22.8%)	114 (100.0%)		
2.51-3.00	88 (70.4%)	37 (29.6%)	125 (100.0%)		
3.01-3.5	67 (70.5%)	28 (29.5%)	95 (100.0%)		
3.51-4.00	38 (67.9%)	18 (32.1%)	56 (100.0%)		
5. คณะ				3.75	0.289
บัณฑิตวิทยาลัย	19 (73.1%)	7 (26.9%)	26 (100.0%)		
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	116 (70.3%)	49 (29.7%)	165 (100.0%)		
คณะบริหารธุรกิจ	112 (75.7%)	36 (24.3%)	148 (100.0%)		
คณะศิลปศาสตร์	34 (66.7%)	17 (33.3%)	51 (100.0%)		
รวม	281 (72.1%)	109 (27.9%)	390 (100.0%)		

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	การพบปัญหาในการหางานทำ		รวม	χ^2	P-value
	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา			
6. สาขาวิชาที่ศึกษา				22.27*	0.022
วิทยาการคอมพิวเตอร์	21 (87.5%)	3 (12.5%)	24 (100.0%)		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	63 (65.6%)	33 (34.4%)	96 (100.0%)		
เทคโนโลยีสารสนเทศ	32 (71.1%)	13 (28.9%)	45 (100.0%)		
บัญชี	56 (83.6%)	11 (16.4%)	67 (100.0%)		
การตลาด	20 (62.5%)	12 (37.5%)	32 (100.0%)		
การจัดการ	24 (77.4%)	7 (22.6%)	31 (100.0%)		
การจัดการงาน	3 (42.9%)	4 (57.1%)	7 (100.0%)		
อุตสาหกรรม					
การเงิน	9 (81.8%)	2 (18.2%)	11 (100.0%)		
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	9 (56.3%)	7 (43.8%)	16 (100.0%)		
การจัดการโรงแรมและ					
การท่องเที่ยว	25 (71.4%)	10 (28.6%)	35 (100.0%)		
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	17 (77.3%)	5 (22.7%)	22 (100.0%)		
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	2 (50.0%)	2 (50.0%)	4 (100.0%)		
รวม	281 (72.1%)	109 (27.9%)	390 (100.0%)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 77.4 ของบัณฑิตเพศชายพบปัญหาในการหางานทำ เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.3 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล ส่วนใหญ่พบปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 81.8 เช่นเดียวกับบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 72.4 และร้อยละ 71.9 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.0 ของบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องพบปัญหาในการหางานทำ เช่นเดียวกับมหาบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 73.1

เมื่อพิจารณาการพบปัญหาในการหางานทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 77.2 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50 ได้งานทำทันที เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 และบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 70.5 และร้อยละ 70.4 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามคณะพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 75.7 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจพบปัญหาในการหางานทำ

และพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 87.5 ของบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์พบปัญหาในการหางานทำ แต่บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาการจัดการงานอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 57.1

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และคณะไม่มีความสัมพันธ์กับการพบปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการพบปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 12 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและภาวะ การมีงานทำ

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	ภาวะ การมีงานทำ			
	การมีงานทำ	ระยะเวลาในการหางาน	จำนวนแหล่งงานที่สมัคร	การพบปัญหาในการหางานทำ
1. เพศ	*	--	--	--
2. ถิ่นที่อยู่	--	--	--	--
3. หลักสูตรการศึกษา	**	--	--	--
4. ผลการศึกษา	**	--	**	--
5. คณะ	--	--	--	--
6. สาขาวิชาที่ศึกษา	**	--	--	*

* หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

-- หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

4.4 การทดสอบสมมุติฐานปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ ของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ตาราง 13 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับการประกอบอาชีพ

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ประเภทงานที่ทำ						รวม
	กิจการ ตนเอง	กิจการ ครอบครัว	ราชการ	เอกชน	รัฐวิสาหกิจ	องค์กร ระหว่าง ประเทศ	
1. เพศ							
หญิง	13 (4.9%)	6 (2.3%)	20 (7.5%)	215 (80.8%)	10 (3.8%)	2 (0.8%)	266 (100.0%)
ชาย	13 (10.5%)	4 (3.2%)	10 (8.1%)	90 (72.6%)	6 (4.8%)	1 (0.8%)	124 (100.0%)
2. ถิ่นที่อยู่							
กรุงเทพมหานครและ	5 (7.6%)	6 (9.1%)	7 (10.6%)	45 (68.2%)	2 (3.0%)	1 (1.5%)	66 (100.0%)
ภาคกลาง	6 (6.3%)	3 (3.2%)	6 (6.3%)	73 (76.8%)	5 (5.3%)	2 (2.1%)	95 (100.0%)
ภาคตะวันออก	-	1 (12.5%)	1 (12.5%)	6 (75.0%)	-	-	8 (100.0%)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4 (6.3%)	-	4 (6.3%)	54 (84.4%)	2 (3.1%)	-	64 (100.0%)
ภาคเหนือ	2 (7.7%)	-	1 (3.8%)	23 (88.5%)	-	-	26 (100.0%)
ภาคตะวันตก	-	-	1 (25.0%)	3 (75.0%)	-	-	4 (100.0%)
ภาคใต้	9 (7.1%)	-	10 (7.9%)	101 (79.5%)	7 (5.5%)	-	127 (100.0%)
รวม	26 (6.7%)	10 (2.6%)	30 (7.7%)	305 (78.2%)	16 (4.1%)	3 (0.8%)	390 (100.0%)

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ประเภทงานที่ทำ						รวม
	กิจการ ตนเอง	กิจการ ครอบ ครัว	ราชการ	เอกชน	รัฐวิสาหกิจ	องค์กร ระหว่าง ประเทศ	
3. หลักสูตรการศึกษา							
หลักสูตร 4 ปี	12 (4.9%)	2 (0.8%)	19 (7.8%)	199 (81.6%)	11 (4.5%)	1 (0.4%)	244 (100.0%)
หลักสูตรต่อเนื่อง	11 (9.2%)	5 (4.2%)	7 (5.8%)	90 (75.0%)	5 (4.2%)	2 (1.7%)	120 (100.0%)
ปริญญาโท	3 (11.5%)	3 (11.5%)	4 (15.4%)	16 (61.5%)	- -	- -	26 (100.0%)
4. ผลการศึกษา							
2.00-2.50	13 (11.4%)	2 (1.8%)	7 (6.1%)	86 (75.4%)	5 (4.4%)	1 (0.9%)	114 (100.0%)
2.51-3.00	9 (7.2%)	3 (2.4%)	6 (4.8%)	103 (82.4%)	4 (3.2%)	-	125 (100.0%)
3.01-3.5	2 (2.1%)	4 (4.2%)	13 (13.7%)	70 (73.7%)	6 (6.3%)	-	95 (100.0%)
3.51-4.00	2 (3.6%)	1 (1.8%)	4 (7.1%)	46 (82.1%)	1 (1.8%)	2 (3.6%)	56 (100.0%)
5. คณะ							
บัณฑิตวิทยาลัย	3 (11.5%)	3 (11.5%)	4 (15.4%)	16 (61.5%)	- -	- -	26 (100.0%)
คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	14 (8.5%)	4 (2.4%)	14 (8.5%)	122 (73.9%)	9 (5.5%)	2 (1.2%)	165 (100.0%)
คณะบริหารธุรกิจ	7 (4.7%)	2 (1.4%)	11 (7.4%)	121 (81.8%)	6 (4.1%)	1 (0.7%)	148 (100.0%)
คณะศิลปศาสตร์	2 (3.9%)	1 (2.0%)	1 (2.0%)	46 (90.2%)	1 (2.0%)	- -	51 (100.0%)
รวม	26 (6.7%)	10 (2.6%)	30 (7.7%)	305 (78.2%)	16 (4.1%)	3 (0.8%)	390 (100.0%)

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ประเภทงานที่ทำ						รวม
	กิจการ ตนเอง	กิจการ ครอบ ครัว	ราชการ	เอกชน	รัฐวิสาหกิจ	องค์กร ระหว่าง ประเทศ	
6. สาขาวิชาที่ศึกษา							
วิทยาการคอมพิวเตอร์	2 (8.3%)	-	1 (4.2%)	18 (75.0%)	3 (12.5%)	-	24 (100.0%)
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	6 (6.3%)	2 (2.1%)	11 (11.5%)	70 (72.9%)	6 (6.3%)	1 (1.0%)	96 (100.0%)
เทคโนโลยีสารสนเทศ	6 (13.3%)	2 (4.4%)	2 (4.4%)	34 (75.6%)	-	1 (2.2%)	45 (100.0%)
บัญชี	2 (3.0%)	2 (3.0%)	4 (6.0%)	55 (82.1%)	3 (4.5%)	1 (1.5%)	67 (100.0%)
การตลาด	1 (3.1%)	-	5 (15.6%)	25 (78.1%)	1 (3.1%)	-	32 (100.0%)
การจัดการ	3 (9.7%)	-	1 (3.2%)	27 (87.1%)	-	-	31 (100.0%)
การจัดการงาน อุตสาหกรรม	-	-	-	7 (100.0%)	-	-	7 (100.0%)
การเงิน	1 (9.1%)	-	1 (9.1%)	7 (63.6%)	2 (18.2%)	-	11 (100.0%)
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	-	-	1 (6.3%)	14 (87.5%)	1 (6.3%)	-	16 (100.0%)
การจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว	2 (5.7%)	1 (2.9%)	-	32 (91.4%)	-	-	35 (100.0%)
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	3 (13.6%)	3 (13.6%)	3 (13.6%)	13 (59.1%)	-	-	22 (100.0%)
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	-	-	1 (25.0%)	3 (75.0%)	-	-	4 (100.0%)
รวม	26 (6.7%)	10 (2.6%)	30 (7.7%)	305 (78.2%)	16 (4.1%)	3 (0.8%)	390 (100.0%)

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	χ^2	P-value
1. เพศ	5.53	0.354
2. ถิ่นที่อยู่	33.33	0.308
3. หลักสูตรการศึกษา	18.00	0.055
4. ผลการศึกษา	25.79*	0.040
5. คณะ	21.01	0.136
6. สาขาวิชาที่ศึกษา	68.47	0.105

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 80.8 ของบัณฑิตเพศหญิงทำงานหน่วยงานเอกชน เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 72.6 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคเหนือทำงานหน่วยงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 88.5 เช่นเดียวกับบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 84.4 และร้อยละ 79.5 ตามลำดับ ทั้งนี้บัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปีส่วนใหญ่ทำงานในหน่วยงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 81.6 เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.0

เมื่อพิจารณาประเภทงานที่ทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 82.4 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 ทำงานหน่วยงานเอกชน เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 82.1 เมื่อจำแนกตามคณะพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 90.2 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะศิลปศาสตร์ทำงานหน่วยงานเอกชน เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 81.8

บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาการจัดการงานอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ส่วนใหญ่ทำงานในหน่วยงานเอกชนทุกคน เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว และสาขาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 91.4 และร้อยละ 87.1 ตามลำดับ

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สมัครของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านผลศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 14 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับสาขางานที่ทำ

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	สาขางานที่ทำ								รวม
	การขาย /การ ตลาด	ไอที คอมพิว เตอร์	บริหาร จัดการ	การเงิน /บัญชี	โรงแรม/ ท่องเที่ยว	วิชาการ	อุตสาหกรรม	อื่นๆ	
1. เพศ									
หญิง	59 (22.2%)	40 (15.0%)	52 (19.5%)	55 (20.7%)	11 (4.1%)	10 (3.8%)	3 (1.1%)	36 (13.5%)	266 (100.0%)
ชาย	24 (19.4%)	44 (35.5%)	28 (22.6%)	6 (4.8%)	1 (0.8%)	3 (2.4%)	4 (3.2%)	14 (11.3%)	124 (100.0%)
2. ถิ่นที่อยู่									
กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล	9 (13.6%)	17 (25.8%)	17 (25.8%)	12 (18.2%)	1 (1.5%)	3 (4.5%)	1 (1.5%)	6 (9.1%)	66 (100.0%)
ภาคกลาง	20 (21.1%)	21 (22.1%)	15 (15.8%)	20 (21.1%)	-	2 (2.1%)	1 (1.1%)	16 (16.8%)	95 (100.0%)
ภาคตะวันออก	1 (12.5%)	3 (37.5%)	1 (12.5%)	1 (12.5%)	-	1 (12.5%)	-	1 (12.5%)	8 (100.0%)
ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	13 (20.3%)	15 (23.4%)	9 (14.1%)	13 (20.3%)	4 (6.3%)	2 (3.1%)	1 (1.6%)	7 (10.9%)	64 (100.0%)
ภาคเหนือ	6 (23.1%)	5 (19.2%)	9 (34.6%)	1 (3.8%)	1 (3.8%)	-	-	4 (15.4%)	26 (100.0%)
ภาคตะวันตก	2 (50.0%)	1 (25.0%)	-	-	-	-	-	1 (25.0%)	4 (100.0%)
ภาคใต้	32 (25.2%)	22 (17.3%)	29 (22.8%)	14 (11.0%)	6 (4.7%)	5 (3.9%)	4 (3.1%)	15 (11.8%)	127 (100.0%)
รวม	83 (21.3%)	84 (21.5%)	80 (20.5%)	61 (15.6%)	12 (3.1%)	13 (3.3%)	7 (1.8%)	50 (12.8%)	390 (100.0%)

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	สาขางานที่ทำ								รวม
	การขาย /การ ตลาด	ไอที คอมพิวเตอร์	บริหาร จัดการ	การเงิน /บัญชี	โรงแรม/ ท่องเที่ยว	วิชาการ	อุตสาหกรรม	อื่นๆ	
3. หลักสูตร หลักสูตร 4 ปี	58 (23.8%)	52 (21.3%)	41 (16.8%)	33 (13.5%)	12 (4.9%)	9 (3.7%)	5 (2.0%)	34 (13.9%)	244 (100.0%)
หลักสูตร ต่อเนื่อง	21 (17.5%)	29 (24.2%)	31 (25.8%)	21 (17.5%)	-	2 (1.7%)	2 (1.7%)	14 (11.7%)	120 (100.0%)
ปริญญาโท	4 (15.4%)	3 (11.5%)	8 (30.8%)	7 (26.9%)	-	2 (7.7%)	-	2 (7.7%)	26 (100.0%)
4. ผลการศึกษา									
2.00-2.50	26 (22.8%)	28 (24.6%)	29 (25.4%)	11 (9.6%)	1 (0.9%)	2 (1.8%)	2 (1.8%)	15 (13.2%)	114 (100.0%)
2.51-3.00	28 (22.4%)	23 (18.4%)	22 (17.6%)	21 (16.8%)	5 (4.0%)	3 (2.4%)	3 (2.4%)	20 (16.0%)	125 (100.0%)
3.01-3.5	16 (16.8%)	24 (25.3%)	19 (20.0%)	17 (17.9%)	4 (4.2%)	3 (3.2%)	1 (1.1%)	11 (11.6%)	95 (100.0%)
3.51-4.00	13 (23.2%)	9 (16.1%)	10 (17.9%)	12 (21.4%)	2 (3.6%)	5 (8.9%)	1 (1.8%)	4 (7.1%)	56 (100.0%)
5. คณะ									
บัณฑิตวิทยาลัย	4 (15.4%)	3 (11.5%)	8 (30.8%)	7 (26.9%)	-	2 (7.7%)	-	2 (7.7%)	26 (100.0%)
คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	24 (14.5%)	76 (46.1%)	28 (17.0%)	7 (4.2%)	1 (0.6%)	5 (3.0%)	3 (1.8%)	21 (12.7%)	165 (100.0%)
คณะ บริหารธุรกิจ	39 (26.4%)	4 (2.7%)	38 (29.7%)	44 (29.7%)	1 (0.7%)	1 (1.4%)	3 (2.7%)	16 (10.8%)	148 (100.0%)
ศาสตร์	16 (31.4%)	1 (2.0%)	6 (11.8%)	3 (5.9%)	10 (19.6%)	4 (7.8%)	-	5 (21.6%)	51 (100.0%)
รวม	83 (21.3%)	84 (21.5%)	80 (20.5%)	83 (15.6%)	12 (3.1%)	13 (3.3%)	7 (1.8%)	50 (12.8%)	390 (100.0%)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	สาขางานที่ทำ								รวม
	การขาย /การ ตลาด	ไอที คอมพิวเตอร์	บริหาร จัดการ	การเงิน /บัญชี	โรงแรม/ ท่องเที่ยว	วิชาการ	อุตสาหกรรม	อื่นๆ	
6. สาขาวิชาที่ศึกษา									
วิทยาการ	2	17	2	-	-	-	1	2	24
คอมพิวเตอร์	(8.3%)	(70.8%)	(8.3%)	-	-	-	(4.2%)	(8.3%)	(100.0%)
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	19	38	16	5	1	3	1	13	96
	(19.8%)	(39.6%)	(16.7%)	(5.2%)	(1.0%)	(3.1%)	(1.0%)	(13.5%)	(100.0%)
เทคโนโลยี	3	21	10	2	-	2	1	6	45
สารสนเทศ	(6.7%)	(46.7%)	(22.2%)	(4.4%)	-	(4.4%)	(2.2%)	(13.3%)	(100.0%)
บัญชี	11	2	11	40	-	-	1	2	67
	(16.4%)	(3.0%)	(16.4%)	(59.7%)	-	-	(1.5%)	(3.0%)	(100.0%)
การตลาด	15	-	7	1	-	2	-	7	32
	(46.9%)	-	(21.9%)	(3.1%)	-	(6.3%)	-	(21.9%)	(100.0%)
การจัดการ	9	2	14	1	1	-	1	3	31
	(29.0%)	(6.5%)	(45.2%)	(3.2%)	(3.2%)	-	(3.2%)	(9.7%)	(100.0%)
การจัดการงาน	1	-	5	1	-	-	-	-	7
อุตสาหกรรม	(14.3%)	-	(71.4%)	(14.3%)	-	-	-	-	(100.0%)
การเงิน	3	-	1	1	-	-	2	4	11
	(27.3%)	-	(9.1%)	(9.1%)	-	-	(18.2%)	(36.4%)	(100.0%)
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	5	1	1	2	1	2	-	4	16
	(31.3%)	(6.3%)	(6.3%)	(12.5%)	(6.3%)	(12.5%)	-	(25.0%)	(100.0%)
การจัดการโรงแรม	11	-	5	1	9	2	-	7	35
และการท่องเที่ยว	(31.4%)	-	(14.3%)	(2.9%)	(25.7%)	(5.7%)	-	(20.0%)	(100.0%)
บริหารธุรกิจ	4	2	8	4	-	2	-	2	22
มหาบัณฑิต	(18.2%)	(9.1%)	(36.4%)	(18.2%)	-	(9.1%)	-	(9.1%)	(100.0%)
วิทยาศาสตร์	-	1	-	3	-	-	-	-	4
มหาบัณฑิต	-	(25.0%)	-	(75.0%)	-	-	-	-	(100.0%)
รวม	83	84	80	61	12	13	7	50	390
	(21.3%)	(21.5%)	(20.5%)	(15.6%)	(3.1%)	(3.3%)	(1.8%)	(12.8%)	(100.0%)

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	χ^2	P-value
1. เพศ	36.67**	0.000
2. ถิ่นที่อยู่	39.24	0.593
3. หลักสูตรการศึกษา	30.77**	0.006
4. ผลการศึกษา	22.08	0.395
5. คณะ	194.49**	0.000
6. สาขาวิชาที่ศึกษา	353.33**	0.000

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 14 พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 35.5 ของบัณฑิตเพศชายทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ แต่บัณฑิตเพศหญิงทำงานในสาขาการขาย/การตลาด คิดเป็นร้อยละ 22.2 และส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 ของบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันตกทำงานในสาขาการขาย/การตลาด แต่บัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออก และกรุงเทพและปริมณฑลทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 37.5 และร้อยละ 25.8 ตามลำดับ ทั้งนี้มีบัณฑิตในระดับปริญญาโททำงานในสาขาการเงิน/บัญชี คิดเป็นร้อยละ 30.8 แต่บัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องทำงานในสาขาบริหารจัดการ คิดเป็นร้อยละ 25.8 ส่วนบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีส่วนใหญ่ทำงานในสาขาการขาย/การตลาด คิดเป็นร้อยละ 23.8

เมื่อพิจารณาสาขางานที่ทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 25.4 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50 ทำงานในสาขาบริหารจัดการ แต่บัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 25.3 เมื่อจำแนกตามคณะพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 46.1 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ แต่บัณฑิตที่ศึกษาในคณะศิลปศาสตร์ทำงานในสาขาการขาย/การตลาด คิดเป็นร้อยละ 31.4 ส่วนบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจทำงานในสาขาการเงิน/การบัญชี คิดเป็นร้อยละ 29.7

บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาการตลาดส่วนใหญ่ร้อยละ 46.9 ทำงานในสาขาการขาย/การตลาด แต่บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.8 ทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 46.7 และร้อยละ 39.6 ตามลำดับ

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ และ ผลการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

ตาราง 15 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ						รวม
	≤ 7,500	7,501- 10,000	10,101- 12,500	12,501- 15,000	15,001- 20,000	>20,000	
1. เพศ							
หญิง	31 (11.7%)	111 (41.7%)	62 (23.3%)	32 (12.0%)	19 (7.1%)	11 (4.1%)	266 (100.0%)
ชาย	11 (8.9%)	42 (33.9%)	26 (21.0%)	22 (17.7%)	15 (12.1%)	8 (6.5%)	124 (100.0%)
2. ถิ่นที่อยู่							
กรุงเทพและ ภาคกลาง	3 (4.5%)	20 (30.3%)	17 (25.8%)	11 (16.7%)	8 (12.1%)	7 (10.6%)	66 (100.0%)
ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	11 (11.6%)	37 (38.9%)	25 (26.3%)	14 (14.7%)	7 (7.4%)	1 (1.1%)	95 (100.0%)
ภาคตะวันออก	-	3 (37.5%)	2 (25.0%)	2 (25.0%)	1 (12.5%)	-	8 (100.0%)
ภาคตะวันออก เหนือ	6 (9.4%)	31 (48.4%)	13 (20.3%)	9 (14.1%)	3 (4.7%)	2 (3.1%)	64 (100.0%)
ภาคเหนือ	4 (15.4%)	7 (26.9%)	6 (23.1%)	1 (3.8%)	5 (19.2%)	3 (11.5%)	26 (100.0%)
ภาคตะวันตก	-	3 (75.0%)	-	1 (25.0%)	-	-	4 (100.0%)
ภาคใต้	18 (14.2%)	52 (40.9%)	25 (19.7%)	16 (12.6%)	10 (7.9%)	6 (4.7%)	127 (100.0%)
รวม	42 (10.8%)	153 (39.2%)	88 (22.6%)	54 (13.8%)	34 (8.7%)	19 (4.9%)	390 (100.0%)

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ						รวม
	≤7,500	7,501- 10,000	10,101- 12,500	12,501- 15,000	15,001- 20,000	>20,000	
3. หลักสูตร							
หลักสูตร 4 ปี	27 (11.1%)	102 (41.8%)	53 (21.7%)	32 (13.1%)	21 (8.6%)	9 (3.7%)	244 (100.0%)
หลักสูตรต่อเนื่อง	15 (12.5%)	49 (40.8%)	31 (25.8%)	10 (8.3%)	8 (6.7%)	7 (5.8%)	120 (100.0%)
ปริญญาโท	- -	2 (7.7%)	4 (15.4%)	12 (46.2%)	5 (19.2%)	3 (11.5%)	26 (100.0%)
4. ผลการศึกษา							
2.00-2.50	13 (11.4%)	46 (40.4%)	34 (29.8%)	12 (10.5%)	4 (3.5%)	5 (4.4%)	114 (100.0%)
2.51-3.00	13 (10.4%)	64 (51.2%)	25 20.0%	13 10.4%	8 (6.4%)	2 (1.6%)	125 (100.0%)
3.01-3.5	14 (14.7%)	26 (27.4%)	18 (18.9%)	21 (22.1%)	10 (10.5%)	6 (6.3%)	95 (100.0%)
3.51-4.00	2 (3.6%)	17 (30.4%)	11 (19.6%)	8 (14.3%)	12 (21.4%)	6 (10.7%)	56 (100.0%)
5. คณะ							
บัณฑิตวิทยาลัย	- -	2 (7.7%)	4 (15.4%)	12 (46.2%)	5 (19.2%)	3 (11.5%)	26 (100.0%)
คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	14 (8.5%)	65 (39.4%)	42 (25.5%)	19 (11.5%)	16 (9.7%)	9 (5.5%)	165 (100.0%)
คณะบริหารธุรกิจ	23 (15.5%)	67 (45.3%)	28 (18.9%)	16 (10.8%)	9 (6.1%)	5 (3.4%)	148 (100.0%)
คณะศิลปศาสตร์	5 (9.8%)	19 (37.3%)	14 (27.5%)	7 (13.7%)	4 (7.8%)	2 (3.9%)	51 (100.0%)
รวม	42 (10.8%)	153 (39.2%)	88 (22.6%)	54 (13.8%)	34 (8.7%)	19 (4.9%)	390 (100.0%)

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ						รวม
	≤ 7,500	7,501- 10,000	10,101- 12,500	12,501- 15,000	15,001- 20,000	>20,000	
6. สาขาวิชาที่ศึกษา							
วิทยาการคอมพิวเตอร์	1 (4.2%)	5 (20.8%)	2 (8.3%)	8 (33.3%)	4 (16.7%)	4 (16.7%)	24 (100.0%)
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	9 (9.4%)	45 (46.9%)	30 (31.3%)	4 (4.2%)	6 (6.3%)	2 (2.1%)	96 (100.0%)
เทคโนโลยีสารสนเทศ	4 (8.9%)	15 (33.3%)	10 (22.2%)	7 (15.6%)	6 (13.3%)	3 (6.7%)	45 (100.0%)
บัญชี	13 (19.4%)	37 (55.2%)	9 (13.4%)	4 (6.0%)	3 (4.5%)	1 (1.5%)	67 (100.0%)
การตลาด	2 (6.3%)	15 (46.9%)	8 (25.0%)	6 (18.8%)	1 (3.1%)	-	32 (100.0%)
การจัดการ	3 (9.7%)	10 (32.3%)	8 (25.8%)	3 (9.7%)	3 (9.7%)	4 (12.9%)	31 (100.0%)
การจัดการงาน อุตสาหกรรม	3 (42.9%)	3 (42.9%)	1 (14.3%)	-	-	-	7 (100.0%)
การเงิน	2 (18.2%)	2 (18.2%)	2 (18.2%)	3 (27.3%)	2 (18.2%)	-	11 (100.0%)
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	2 (12.5%)	6 (37.5%)	2 (12.5%)	3 (18.8%)	3 (18.8%)	-	16 (100.0%)
การจัดการโรงแรม และการท่องเที่ยว	3 (8.6%)	13 (37.1%)	12 (34.3%)	4 (11.4%)	1 (2.9%)	2 (5.7%)	35 (100.0%)
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	-	2 (9.1%)	4 (18.2%)	8 (36.4%)	5 (22.7%)	3 (13.6%)	22 (100.0%)
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	-	-	-	4 (100.0%)	-	-	4 (100.0%)
รวม	42 (10.8%)	153 (39.2%)	88 (22.6%)	54 (13.8%)	34 (8.7%)	19 (4.9%)	390 (100.0%)

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	χ^2	P-value
1. เพศ	8.39	0.136
2. ถิ่นที่อยู่	33.53	0.300
3. หลักสูตรการศึกษา	24.70**	0.006
4. ผลการศึกษา	43.32**	0.000
5. คณะ	29.60*	0.013
6. สาขาวิชาที่ศึกษา	114.51**	0.000

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 15 พบว่าร้อยละ 41.7 ของบัณฑิตเพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 7,501-10,000 บาท เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.9 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันตกส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 7,501-10,000 บาท เช่นเดียวกับบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 48.4 และร้อยละ 40.9 ตามลำดับ ทั้งนี้บัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีส่วนใหญ่ร้อยละ 41.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 7,501-10,000 บาท แต่มหابัณฑิตที่ศึกษาในระดับปริญญาโทส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 12,501-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.2

เมื่อพิจารณาการมีงานทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 51.2 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 7,501-10,000 บาท เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 40.4 เมื่อจำแนกตามคณะพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 45.3 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 7,501-10,000 บาท เช่นเดียวกับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 39.4

มหابัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์มหابัณฑิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 12,501-15,000 บาททุกคน เช่นเดียวกับมหابัณฑิตที่ศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจมหابัณฑิต และสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 36.4 และร้อยละ 33.3 แต่บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาบัญชี และการตลาดมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ 7,501-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.2 และร้อยละ 46.9 ตามลำดับ

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ และถิ่นที่อยู่ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคลกับความพึงพอใจต่องานที่ทำ

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ความพึงพอใจต่องานที่ทำ		รวม	χ^2	P-value
	พอใจ	ไม่พอใจ			
1. เพศ				2.35	0.135
หญิง	230 (86.5%)	36 (13.5%)	266 (100.0%)		
ชาย	100 (80.6%)	24 (19.4%)	124 (100.0%)		
2. ถิ่นที่อยู่				1.74	0.942
กรุงเทพและปริมณฑล	58 (87.9%)	8 (12.1%)	66 (100.0%)		
ภาคกลาง	82 (86.3%)	13 (13.7%)	95 (100.0%)		
ภาคตะวันออก	7 (87.5%)	1 (12.5%)	8 (100.0%)		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	52 (81.3%)	12 (18.8%)	64 (100.0%)		
ภาคเหนือ	22 (84.6%)	4 (15.4%)	26 (100.0%)		
ภาคตะวันตก	3 (75.0%)	1 (25.0%)	4 (100.0%)		
ภาคใต้	106 (83.5%)	21 (16.5%)	127 (100.0%)		
รวม	330 (84.6%)	60 (15.4%)	390 (100.0%)		

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ความพึงพอใจต่องานที่ทำ		รวม	χ^2	P-value
	พอใจ	ไม่พอใจ			
3. หลักสูตรการศึกษา				0.160	0.923
หลักสูตร 4 ปี	205 (84.0%)	39 (16.0%)	244 (100.0%)		
หลักสูตรต่อเนื่อง	104 (86.7%)	16 (13.3%)	120 (100.0%)		
ปริญญาโท	21 (80.8%)	5 (19.2%)	26 (100.0%)		
4. ผลการศึกษา				1.20	0.753
2.00-2.50	98 (86.0%)	16 (14.0%)	114 (100.0%)		
2.51-3.00	108 (86.4%)	17 (13.6%)	125 (100.0%)		
3.01-3.5	78 (82.1%)	17 (17.9%)	95 (100.0%)		
3.51-4.00	46 (82.1%)	10 (17.9%)	56 (100.0%)		
5. คณะ				5.04	0.168
บัณฑิตวิทยาลัย	21 (80.8%)	5 (19.2%)	26 (100.0%)		
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	136 (82.4%)	29 (17.6%)	165 (100.0%)		
คณะบริหารธุรกิจ	126 (85.1%)	22 (14.9%)	148 (100.0%)		
คณะศิลปศาสตร์	47 (92.2%)	4 (7.8%)	51 (100.0%)		
รวม	330 (84.6%)	60 (15.4%)	390 (100.0%)		

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะ ส่วนบุคคล	ความพึงพอใจต่องานที่ทำ		รวม	χ^2	P-value		
	พอใจ	ไม่พอใจ					
6. สาขาวิชาที่ศึกษา				30.76**	0.001		
วิทยาการคอมพิวเตอร์	22 (91.7%)	2 (8.3%)	24 (100.0%)				
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	79 (82.3%)	17 (17.7%)	96 (100.0%)				
เทคโนโลยีสารสนเทศ	35 (77.8%)	10 (22.2%)	45 (100.0%)				
บัญชี	57 (85.1%)	10 (14.9%)	67 (100.0%)				
การตลาด	28 (87.5%)	4 (12.5%)	32 (100.0%)				
การจัดการ	28 (90.3%)	3 (9.7%)	31 (100.0%)				
การจัดการงาน	3 (42.9%)	4 (57.1%)	7 (100.0%)				
อุตสาหกรรม							
การเงิน	10 (90.9%)	1 (9.1%)	11 (100.0%)				
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	15 (93.8%)	1 (6.3%)	16 (100.0%)				
การจัดการโรงแรม	32 (91.4%)	3 (8.6%)	35 (100.0%)				
และการท่องเที่ยว							
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	20 (90.9%)	2 (9.1%)	22 (100.0%)				
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	1 (25.0%)	3 (75.0%)	4 (100.0%)				
รวม	330 (84.6%)	60 (15.4%)	390 (100.0%)				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 16 พบว่าร้อยละ 86.5 ของบัณฑิตเพศหญิงมีความพึงพอใจต่องานที่ทำ เช่นเดียวกับบัณฑิตเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80.6 ส่วนบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลส่วนใหญ่ร้อยละ 87.9 มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ เช่นเดียวกับบัณฑิตที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคตะวันออก และภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 87.5 และร้อยละ 86.2 ตามลำดับ ทั้งนี้บัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องส่วนใหญ่ร้อยละ 86.7 มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ เช่นเดียวกับมหาบัณฑิตที่ศึกษาในระดับปริญญาโทส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 80.8

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่องานที่ทำจำแนกตามผลการศึกษา พบว่าร้อยละ 86.4 ของบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 86.0 เมื่อจำแนกตามคณะพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 92.2 ของบัณฑิตที่ศึกษาในคณะศิลปศาสตร์มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 85.1 และร้อยละ 82.4 ตามลำดับ

บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจมีความพึงพอใจต่องานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 93.8 เช่นเดียวกับบัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 91.7 และร้อยละ 91.4 แต่บัณฑิตที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจต่องานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 75.0

ผลจากการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และคณะไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 17 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและการประกอบอาชีพ

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	การประกอบอาชีพ			
	ประเภทงานที่ทำ	สาขางานที่ทำ	ค่าตอบแทนที่ได้รับ	ความพึงพอใจต่องานที่ทำ
1. เพศ	--	**	--	--
2. ถิ่นที่อยู่	--	--	--	--
3. หลักสูตรการศึกษา	--	**	**	--
4. ผลการศึกษา	*	--	**	--
5. คณะ	--	**	**	--
6. สาขาวิชาที่ศึกษา	--	**	**	**

* หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

-- หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

4.5 ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

สำหรับการสนับสนุนการหางานที่บัณฑิตต้องการให้วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพจัดให้มีขึ้น จากการสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิต มีผลสรุปดังตาราง 18

ตาราง 18 รูปแบบการสนับสนุนการหางานทำ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. การสนับสนุนการหางานทำที่ต้องการมากที่สุด		
จัดตลาดนัดแรงงาน	274	60.4
อบรมการสมัครงาน	70	15.4
อบรมทักษะเพิ่มเติม	60	13.2
ไม่ระบุ	50	11.0
รวม	454	100.0

ตาราง 18 พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ต้องการให้ทางวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพจัดตลาดนัดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมาคืออบรมการสมัครงาน และอบรมทักษะเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 15.4 และร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพ ของบัณฑิตวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ สมมุติฐาน และวิธีดำเนินงานวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการทำงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

1.2 สมมุติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550
2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรที่ศึกษา ได้แก่ บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 จำนวน 480 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ซึ่งได้ลงชื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรกับแผนกทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 454 คน

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้พัฒนาแบบสอบถามโดยยึดแนวทางตามประเด็นคำถามจากแบบสำรวจข้อมูลบัณฑิตของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหลัก ผนวกกับประเด็นของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดขอบเขตในส่วนเนื้อหาของคำถามจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประเด็นที่ สกอ. ต้องการให้ทำการสำรวจ เพื่อให้ครอบคลุมตัวแปรต่างๆ ที่ทำการศึกษา

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีโครงสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะเลือกรายการ (Check List) และเติมคำในช่องว่าง ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลประวัติของบัณฑิต ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และถิ่นที่อยู่

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาของบัณฑิต ได้แก่ คณะ สาขาวิชาที่เรียน เกรดเฉลี่ย และความรู้ความสามารถพิเศษ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการสมัครงานและการทำงานของบัณฑิต ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานปัจจุบัน ช่องทางที่สมัครงาน จำนวนแหล่งงานที่ได้สมัคร ปัญหาที่พบในการหางานทำ ประเภทงานที่ทำ ลักษณะงานที่ทำ ระยะเวลาในการหางาน สถานที่ตั้งของที่ทำงาน อัตราค่าจ้าง/เงินเดือนที่ได้รับ สาขางานที่ทำ การนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ความพึงพอใจต่องานที่ทำ และการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงาน

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ต้องการให้วิทยาลัยฯ สนับสนุนการหางานทำและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. หลังจากที่ได้จัดทำแบบสอบถามแล้วเสร็จ ได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยได้พิจารณาตรวจสอบด้านเนื้อหาและประเด็นที่วัด เพื่อให้ข้อคิดเห็นซึ่งจะได้นำมาปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 จำนวน 480 คน ซึ่งมีบัณฑิตที่มาร่วมพิธีรับประทานปริญญาบัตรในเดือนมีนาคม 2552 ณ วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 459 คน ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม และรอเก็บแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ตอบภายในวันดังกล่าว โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 454 คน คิดเป็นร้อยละ 95.62

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ในการประมวลผลและวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะ การมีงานทำ การประกอบอาชีพของบัณฑิต และข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการทำงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูท

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยใช้ค่า Chi-square (χ^2) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล และตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ ภาวะ การมีงาน และ การประกอบอาชีพของบัณฑิต

2. สรุปผลการวิจัย

การศึกษารายละเอียดเรื่อง “ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพ ของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูทที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550” ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 454 คน และได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

2.1 ลักษณะส่วนบุคคล ภาวะ การมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูท

2.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูท

บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูทที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.5 และเพศชายร้อยละ 33.5 ทั้งนี้ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 83.9 เป็นผู้ที่มิได้อยู่ในช่วงน้อยกว่า/เท่ากับ 25 ปี บัณฑิตส่วนใหญ่มีถิ่นที่อยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือภาคกลาง และกรุงเทพฯและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 24.4 และร้อยละ 17.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษา พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูทที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่ศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.8 และส่วนใหญ่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 44.1 และร้อยละ 36.3 ตามลำดับ ทั้งนี้สาขาที่มีบัณฑิตจบมากที่สุดได้แก่สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รองลงมาคือสาขาบัญชี และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 27.5 ร้อยละ 13.9 และร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรูทที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ส่วนใหญ่มีผลการศึกษา (เกรดเฉลี่ย) 2.00-2.50 รองลงมาคือ 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 31.9

2.1.2 ภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

บัณฑิตส่วนใหญ่ร้อยละ 85.9 มีงานทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ที่เหลือร้อยละ 14.1 เป็นผู้ที่ยังมิได้ทำงาน ทั้งนี้สาเหตุที่ยังมิได้ทำงาน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน และยังไม่ประสงค์จะทำงาน คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาคือหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 15.6 เมื่อพิจารณาถึงการหางานทำของบัณฑิต พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สมัครงานในอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่/เพื่อน และญาติแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 38.5 ร้อยละ 29.0 และ ร้อยละ 22.3 ตามลำดับ ส่วนจำนวนแหล่งงานที่สมัครพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สมัครงาน 1-3 แห่ง รองลงมาคือ 4-6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.2 และร้อยละ 34.9 ตามลำดับ และบัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทำทันที คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาคือใช้ระยะเวลาหางาน 1-3 เดือน และ 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และร้อยละ 19.2 ตามลำดับ บัณฑิตส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการหางานทำคิดเป็นร้อยละ 72.1 มีเพียงร้อยละ 27.9 เท่านั้นที่มีปัญหาในการหางานทำ และปัญหาส่วนใหญ่ที่สำคัญได้แก่หางานทำที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือเงินเดือนน้อย และไม่ทราบแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 54.1 และร้อยละ 26.6 ตามลำดับ

2.1.3 การประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

สำหรับการสำรวจการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว พบว่าบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปี 2550 ส่วนใหญ่เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 78.2 รองลงมาคือรับราชการ/พนักงานของรัฐ และกิจการของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 7.7 และร้อยละ 6.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.4 ทำงานเต็มเวลา และงานที่ทำส่วนใหญ่ร้อยละ 76.4 เป็นงานใหม่ที่ทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษา มีเพียงร้อยละ 23.6 เป็นงานเดิม และเมื่อพิจารณาสาขางานที่ทำ พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 21.5 รองลงมาคือสาขาการขาย/การตลาด และสาขาบริหาร/จัดการทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.3 และร้อยละ 20.5 ตามลำดับ บัณฑิตส่วนใหญ่ได้ค่าตอบแทนจากงานที่ทำระหว่าง 7,501-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาคือ 10,001-12,500 บาท และ 12,501-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.6 และร้อยละ 13.8 ตามลำดับ และบัณฑิตส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้จากวิชาที่เรียนกับหน้าที่การงานในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6

เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจต่องานที่ทำ พบว่า ร้อยละ 84.6 ของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว รู้สึกพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ส่วนอีกร้อยละ 15.4 รู้สึกไม่พึงพอใจ โดยสาเหตุหลักที่ทำให้

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

จากการทดสอบเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่ สำเร็จการศึกษาปี 2550 ในประเด็นของการมีงานทำ ระยะเวลาในการหางาน จำนวนแหล่งงานที่ สัมผัส การพบปัญหาในการหางานทำ มีผลสรุปดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ และคณะไม่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของบัณฑิต แต่ปัจจัย ด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีงานทำ ของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.2 ปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สัมผัสของบัณฑิต

2.2.3 ปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มี ความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สัมผัสของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านผลศึกษามีความสัมพันธ์กับ จำนวนแหล่งงานที่สัมผัสของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2.4 ปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และคณะไม่มีความสัมพันธ์กับการพบปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามี ความสัมพันธ์กับการพบปัญหาในการหางานทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบ อาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

จากการทดสอบเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่ สำเร็จการศึกษาปี 2550 ในประเด็นของประเภทงานที่ทำ สาขางานที่ทำ ค่าตอบแทนที่ได้รับ ความพึงพอใจต่องานที่ทำ

2.3.1 ปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่สัมผัสของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านผลศึกษามีความสัมพันธ์กับ ประเภทงานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3.2 ปัจจัยด้านถิ่นที่อยู่ และผลการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านเพศ หลักสูตรการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับสาขางานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3.3 ปัจจัยด้านเพศ และถิ่นที่อยู่ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา คณะ และสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3.4 ปัจจัยด้านเพศ ถิ่นที่อยู่ หลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษา และคณะไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต แต่ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าบัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 มีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว มากถึงร้อยละ 85.9 สะท้อนให้เห็นว่าคุณสมบัติของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพมีความสอดคล้องกับความต้องการ และเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพของตลาดงานในระบบ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคณะที่บัณฑิตสำเร็จการศึกษา จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยสาขาวิชาดังกล่าวเป็นที่ต้องการของตลาดงานในปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร (Information Age) ที่มีการนำเทคโนโลยีไอทีและคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานกันอย่างแพร่หลาย จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กรในยุคปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าองค์กรสมัยใหม่ทุกองค์กรไม่อาจหลีกเลี่ยงการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปฏิบัติงานประจำวันได้ การทำงานในทุกตำแหน่งจึงต้องใช้ความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพื้นฐาน

นอกจากนั้น บัณฑิตส่วนใหญ่หางานทำโดยสมัครงานกับแหล่งงานประมาณ 1-3 แห่ง และส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการหางานทำประมาณ 1-3 เดือน จึงได้ทำงาน แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับปัญหาในการหางานทำภายหลังสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาใดๆ ในการหางานทำ ส่วนผู้ที่พบปัญหาในการหางานทำ มีสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากยังหางานที่ถูกใจไม่ได้ รongลงมาเป็นปัญหาในเรื่องของค่าตอบแทนที่ได้รับค่อนข้างน้อยและไม่ทราบแหล่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (2547) ที่พบว่า ปัญหาที่บัณฑิตพบในการหางานทำภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว คือ เงินเดือนน้อย หางานที่ถูกใจไม่ได้ และไม่ทราบแหล่งงาน

5.3.2 การประกอบอาชีพของบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพมากกว่าร้อยละ 78.2 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/หน่วยงานเอกชน และในจำนวนของบัณฑิตที่มีงานทำเกือบทั้งหมดทำงานในลักษณะเต็มเวลา มีเพียงประมาณร้อยละ 5.6 เท่านั้นที่ประกอบกิจการของตนเองหรือกิจการของครอบครัว จากลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษายังคงมุ่งเข้าสู่การจ้างงานในระบบมากกว่าที่จะประกอบอาชีพอิสระ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากสภาพการณ์ด้านเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มีความผันผวนและไม่แน่นอนค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัว สถานการณ์ทางการเมืองที่รัฐบาลขาดความมั่นคง และความวุ่นวายทางการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างเนื่องๆ เป็นต้น ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจมีความเสี่ยงค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาถึงสาขางานที่ทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ พบว่า ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 21.5 ทำงานในสาขาไอที/คอมพิวเตอร์ ซึ่งตรงกับการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยๆ ที่มีผู้ศึกษาในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นจำนวนมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่ามีบัณฑิตจำนวนไม่น้อยที่ทำงานในสาขาการขาย/การตลาด และสาขาบริหาร/จัดการทั่วไป ซึ่งเป็นสาขาที่เปิดกว้างให้ผู้สำเร็จการศึกษาในทุกสาขา สามารถที่จะเข้าไปทำงานได้ แม้ว่าจะไม่ได้ศึกษาความรู้ในสาขานั้นๆ มาโดยตรง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถที่ต้องนำวิชาความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในลักษณะที่หลากหลาย

ในส่วนของค่าตอบแทนที่บัณฑิตได้รับจากการทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 7,501-10,000 บาท ร้อยละ 39.2 เนื่องจากบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบกับส่วนใหญ่ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน จึงได้รับค่าตอบแทนในช่วงเริ่มต้นซึ่งเป็นอัตราทั่วไปของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ แม้ว่าบัณฑิตส่วนใหญ่จะได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานในอัตราไม่สูงมากนัก แต่มากกว่าร้อยละ 84.6 มีความพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน

3.3 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับภาวะ การมีงานทำของบัณฑิต

จากผลการศึกษาที่พบว่าเพศ หลักสูตรการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำ สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานที่ว่า งานที่เป็นวิชาชีพจะมี ลักษณะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน กล่าวคือ เป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง จึงต้องอาศัยความรู้ และทักษะที่มีคุณลักษณะเฉพาะ (สุรพล ปธานวนิช, 2544: 41-44) ดังนั้น ผู้จ้างงานย่อมต้องการ แรงงานที่มีความรู้ความสามารถที่ตรงกับลักษณะงานที่มีอยู่ ทำให้ผู้จ้างงานจะพิจารณาคัดเลือก บัณฑิตหลักสูตรการศึกษา ผลการศึกษาเป็นสำคัญ นอกจากนี้ การที่ผลการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการมี งานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศูนย์วิจัยธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่พบว่า กลุ่มเกรดที่บัณฑิตได้รับมี ความสัมพันธ์กับการมีงานทำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549: ออนไลน์) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านผลการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนแหล่งงานที่ สมัคร โดยจะเห็นได้ว่าบัณฑิตที่มีผลการศึกษาสูงจะสมัครงานน้อยกว่าบัณฑิตที่มีผลการศึกษาต่ำ แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการยังคำนึงถึงผลการศึกษาในการคัดสรรบุคคลเข้าทำงาน

3.4 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของบัณฑิต

ผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพของ บัณฑิต โดยเฉพาะในประเด็นของหลักสูตรการศึกษา และสาขาวิชาที่ศึกษา ผลการศึกษา มี ความสัมพันธ์กับประเภทงานที่ทำ กล่าวคือ บัณฑิตที่มีผลการศึกษาต่างกันมีการประกอบอาชีพใน ประเภทของงานที่แตกต่างกัน

ในส่วนของหลักสูตรการศึกษาและสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บัณฑิตมีการ ประกอบอาชีพในประเภทงานที่แตกต่างกัน โดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพกระจายไปในประเภทงานต่างๆ มากกว่าบัณฑิตระดับปริญญาโท ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากผู้ที่มีคุณวุฒิสูงกว่ามีโอกาสเลือกงานได้มากกว่าผู้ที่มีคุณวุฒิต่ำกว่า นอกจากนี้ สาขาวิชาที่บัณฑิตเลือกเรียนยังส่งผลให้บัณฑิตมีแนวโน้มที่จะได้ทำงานในสาขางานที่เกี่ยวข้องกับ วิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาโดยตรง เนื่องจากในบางสาขางานจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญใน เรื่องนั้นๆ เช่น ด้านไอที/คอมพิวเตอร์ ส่งผลให้สาขาวิชาที่แตกต่างกันมีผลต่อการทำงานในสาขา งานที่แตกต่างกันไปด้วย

4. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง “ภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550” คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

4.1 วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติจริง โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของสหวิทยาการให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชาที่เปิดดำเนินการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการฝึกปฏิบัติจริง

4.2 วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพควรปรับปรุงหลักสูตรรวมถึงการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในแต่ละสาขาวิชา

4.3 ผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตทำงานที่ไม่ตรงกับสาขาวิชาอยู่จำนวนหนึ่ง และนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานได้ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะบัณฑิตเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่สามารถหางานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนได้ หรือตำแหน่งงานในสาขาวิชาดังกล่าวอาจมีไม่มากพอที่จะรองรับบัณฑิตที่จบมาเป็นจำนวนมากได้ วิทยาลัยจึงควรให้ข้อมูลแก่นักศึกษาในช่วงที่มีการสมัครเข้าศึกษา เพื่อให้ทราบถึงประเภทของงาน แหล่งงาน ตำแหน่งงานที่จะรองรับ ตลอดจนโอกาสในการทำงานหากนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก่นักศึกษา

4.4 จากผลการวิจัยที่พบว่าผู้ที่ทำงานแล้วส่วนใหญ่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการทำงานมาก วิทยาลัยจึงควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนและ/หรือฝึกอบรมภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาทุกสาขาวิชาก่อนสำเร็จการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการปรับเครื่องมือในการวิจัยให้สอดคล้องจุดประสงค์การวิจัยบางข้อให้ชัดเจน เช่น รายได้ขั้นต่ำตามเกณฑ์มาตรฐาน การทำงานตรงตามสาขาที่สำเร็จ เป็นต้น

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยคำนึงถึงปีการศึกษาที่สำเร็จเป็นหลักแทนการสำรวจจากปีที่รับปริญญา

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2550). **ความต้องการแรงงานกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง**. แหล่งที่มา: <http://www.dsd.go.th/index>. วันที่สืบค้น 3 กรกฎาคม 2550
- กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน. (2549). **ผู้สำเร็จการศึกษาที่ประสงค์จะทำงานปีการศึกษา 2547**. กรุงเทพฯ: ฝ่ายบริหารและพัฒนาข้อมูล กองวิจัยตลาดแรงงาน.
- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2547). **รายงานภาวะ การหางานทำของบัณฑิตปี พ.ศ. 2545**. (อัดสำเนา).
- กองแผนงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2547). **รายงานภาวะ การหางานทำของบัณฑิตปี พ.ศ. 2545**. (อัดสำเนา).
- กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2549). **การศึกษารายงานภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547**. (อัดสำเนา).
- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2547). **รายงานภาวะ การหางานทำของบัณฑิตปี พ.ศ. 2545-2546**. (อัดสำเนา).
- กลุ่มสารสนเทศ สำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (ม.ป.ป.). **รายงานภาวะการหางานทำของบัณฑิตปี พ.ศ. 2545-2546**. (อัดสำเนา).
- คณะกรรมการจัดทำแนวทางปฏิรูปอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. แหล่งที่มา: <http://www.qa.kmitnb.ac.th>. วันที่สืบค้น 12 มกราคม 2550.
- ทีมข่าว สวท. เชียงราย. (2549). **บัณฑิตมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมุ่งทำงานในกรุงเทพฯ**. แหล่งที่มา: <http://prdnorth.in.th/ct/news/viewnews.php>. วันที่สืบค้น 16 มกราคม 2550.
- บุญยัง หมั่นดี. (2549). **การศึกษากับการพัฒนาประเทศ**. แหล่งที่มา: <http://www.srru.ac.th/org/graduate/webboardnews/fileupload/17766.doc>. วันที่สืบค้น 16 มกราคม 2550.
- มดิชน. (2549). **การศึกษาระดับอุดมศึกษา**. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/news_center/news03102549_7htm. วันที่สืบค้น 13 มกราคม 2550.
- รัชนี งามวิชา และคณะ. (2547). **ภาวะ การมีงานทำและความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตของวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ รุ่นปีการศึกษา 2545 และ 2546**. งานวิจัยของคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2524). **พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน. หน้า 406.
- วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. (ม.ป.ป.). **ระเบียบการศึกษา 2005-2006**. กรุงเทพฯ.
- วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. (ม.ป.ป.). **รายงานประจำปี 2548 วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ**. กรุงเทพฯ.
- ศูนย์วิจัยธุรกิจ. (2549). **ภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รุ่นที่รับปริญญาในปี พ.ศ. 2549**. แหล่งที่มา: <http://www.bus.tu.ac.th/intranet/research>. วันที่สืบค้น 16 มกราคม 2550.
- ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารกสิกรไทย. (2551). **ปัญหาการว่างงานปี 2552 อาจทำให้กำลังซื้อหายไป ไม่ต่ำกว่า 13,000 ล้านบาท**. แหล่งที่มา: www.settrade.com. วันที่สืบค้น 30 กรกฎาคม 2552.
- ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย. (2546). **ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ปี 2545**. แหล่งที่มา: <http://www.kpi.mua.go.th/ebook2/bookdetail.php>. วันที่สืบค้น 19 มกราคม 2550
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: พรินทวาทกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2546). **รายงานข้อมูลนักศึกษาและข้อมูลอาจารย์ประจำปีการศึกษา 2540-2544 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. แหล่งที่มา: <http://www.kpi.mua.go.th/ebook2/bookdetail.php>. วันที่สืบค้น 18 มกราคม 2550.
- _____ . (2550). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)**. แหล่งที่มา: <http://www.mua.go.th/plan9/plan9.pdf>. วันที่สืบค้น 19 มกราคม 2550.
- สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). **ข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ปี 2544**. แหล่งที่มา: <http://www.kpi.mua.go.th/ebook2/bookdetail.php>. วันที่สืบค้น 19 มกราคม 2550.
- สำนักวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2547). **รายงานการวิจัย สถานภาพและคุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี**.
- สำนักมาตรฐานการศึกษา. (2550). **ภาวะ การทำงานของบัณฑิตสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ที่สำเร็จ การศึกษาในปีการศึกษา 2544**. แหล่งที่มา: <http://nsru.ac.th/qa/doc/graduateJob.doc>. วันที่สืบค้น 15 มกราคม 2550.
- สุรพล ปธานวนิช. (2543). **แนวคิดและปรากฏการณ์ด้านแรงงาน**. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส โพรดักส์ จำกัด.

อุทุมพร แยมสุข และคณะ. (2546). การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ
ธนบุรี ปีการศึกษา 2544-2545. แหล่งที่มา: <http://dcms.thailis.or.th/dcms>.
วันที่สืบค้น 13 มกราคม 2550.

ภาคผนวก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายสานิต ศิริวิศิษฐ์กุล
วัน เดือน ปีเกิด	9 เมษายน 2508
ที่อยู่ปัจจุบัน	1467 หมู่ 5 ตำบลประชาธิปไตย อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ที่ทำงานปัจจุบัน	แผนกวิจัย สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เลขที่ 6/999 หมู่ 5 ถนนพหลโยธิน 52 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	หัวหน้าแผนกวิจัย
ประสบการณ์ทำงาน	
2535-2545	มหาวิทยาลัยเกริก
2546-2550	บริษัทเอมพันธ์การประเมินคุณภาพสถานศึกษา จำกัด
2550-ปัจจุบัน	วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
2530	ศศ.บ (ภาษาและวรรณคดีไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2535	ศ.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2537	ศศ.ม (นโยบายและการวางแผนสังคม) สถาบันเทคโนโลยีสังคม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวนาริรัตน์ ณ นวงส์
วัน เดือน ปีเกิด	19 เมษายน 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	325/9 ม.8 ต.ชะมาย อ.ทุ่งสง จ. นครศรีธรรมราช 80110
ที่ทำงานปัจจุบัน	แผนกวิจัย สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เลขที่ 6/999 หมู่ 5 ถนนพหลโยธิน 52 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำแผนกวิจัย
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน	วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	วท.บ. (สถิติ) คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พ.ศ. 2550	วท.ม. (สถิติประยุกต์) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผลงานที่ผ่านมา

นาริรัตน์ ณ นวงส์ และ แสงหล้า ชัยมงคล. (2552). อิทธิพลของการกำหนดฟังก์ชันเชื่อมโยงไม่ถูกต้องที่มีผลต่อสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับค่า สำหรับการถดถอยโลจิสติกทวิภาค. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 17(1): 1-14.

นาริรัตน์ ณ นวงส์. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสถานภาพรอพินิจของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. รายงานวิจัยปีการศึกษา 2550.

วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

คำถามข้อ 5-13 เฉพาะผู้ที่เคยทำงานแล้ว/กำลังทำงานอยู่

5. ประเภทงานที่ทำ กิจการของตนเอง กิจการของครอบครัว ราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
 พนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ลักษณะงานที่ทำ ทำงานเต็มเวลา (สัปดาห์หนึ่งไม่ต่ำกว่า 35 ชม.) ทำงานบางเวลา
7. งานอาชีพที่ทำตามข้อ 6 เป็น งานเดิม (ที่ทำก่อนหรือระหว่างเรียน) งานใหม่ (ทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว)
8. สาขางานที่ทำ การขาย/การตลาด ไอที/คอมพิวเตอร์ บริหาร/จัดการทั่วไป การเงิน/บัญชี การโรงแรม/ท่องเที่ยว
 การศึกษา/วิชาการ อุตสาหกรรม (ก่อสร้าง การผลิต ฯลฯ) อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. สำหรับผู้ที่ได้งานใหม่หลังสำเร็จการศึกษา ท่านได้งานทำในระยะเวลาเท่าใด
 ได้งานทำทันที 1-3 เดือน 4-6 เดือน 7-10 เดือน อื่นๆ (โปรดระบุ).....
10. สถานที่ทำงานปัจจุบัน
- 10.1 ชื่อสถานที่ทำงาน.....ที่ตั้งเลขที่..... หมู่ที่..... หมู่บ้าน..... ต.รอก/ชอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
- 10.2 ท่านทำงานตำแหน่ง..... ฝ่าย/แผนก
- 10.3 โปรดระบุลักษณะงานปัจจุบันที่ท่านทำ.....
- 10.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากงานที่ทำ
 ไม่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท 5,001- 7,500 บาท 7,501- 10,000 บาท
 10,001- 12,500 บาท 12,501- 15,000 บาท 15,001- 20,000 บาท มากกว่า 20,000 บาท
11. ท่านสามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานที่ทำอยู่มากน้อยเพียงใด
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
(ประมาณ 81-100%) (ประมาณ 61-80%) (ประมาณ 41-60%) (ประมาณ 21-40%) (ประมาณ 1-20%)
12. ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจต่องานที่ท่านหรือไม่
 พอใจ ไม่พอใจ (โปรดระบุสาเหตุที่สำคัญที่สุด 1 ข้อต่อไปนี้)
 ระบบงานไม่ดี ผู้ร่วมงานไม่ดี ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา ค่าตอบแทนต่ำ
 ขาดความมั่นคง ขาดความก้าวหน้า อื่นๆ (โปรดระบุ).....
13. ท่านได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากหน่วยงานเพื่อปฏิบัติงานหรือไม่
 ได้รับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงาน ได้รับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน ได้รับการฝึกอบรมทั้งก่อนและระหว่างปฏิบัติงาน
ทักษะที่ได้รับการฝึกอบรม ได้แก่.....
 ไม่ได้รับการฝึกอบรมใดๆ

ส่วนที่ 4 : ข้อเสนอแนะ

1. ท่านต้องการให้วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพสนับสนุนการทำงานในรูปแบบใดมากที่สุด (เลือกตอบข้อเดียว)
 จัดตลาดนัดแรงงาน อบรมการสมัครงาน อบรมทักษะเพิ่มเติม (ระบุ).....
 อื่นๆ (ระบุ).....
2. ข้อเสนอแนะอื่นๆ
.....
.....
.....
.....